

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 479 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2007

1 ΕΥΡΩ

Αύριο ΑΠΟΧΗ μεθαύριο στο δρόμο

ΣΕΛΙΔΑ 7

Λευκή επιταγή

ΣΕΛΙΔΑ 6

Το ασφαλιστικό τους
πρότυπο, που δεν το
συζητούν προεκλογικά

Γενική εξίσωση στην αθλιότητα του ΙΚΑ

ΣΕΛΙΔΑ 8

Προεκλογικά παιχνιδάκια με τα ποσοστά ανεργίας

ΣΕΛΙΔΑ 9

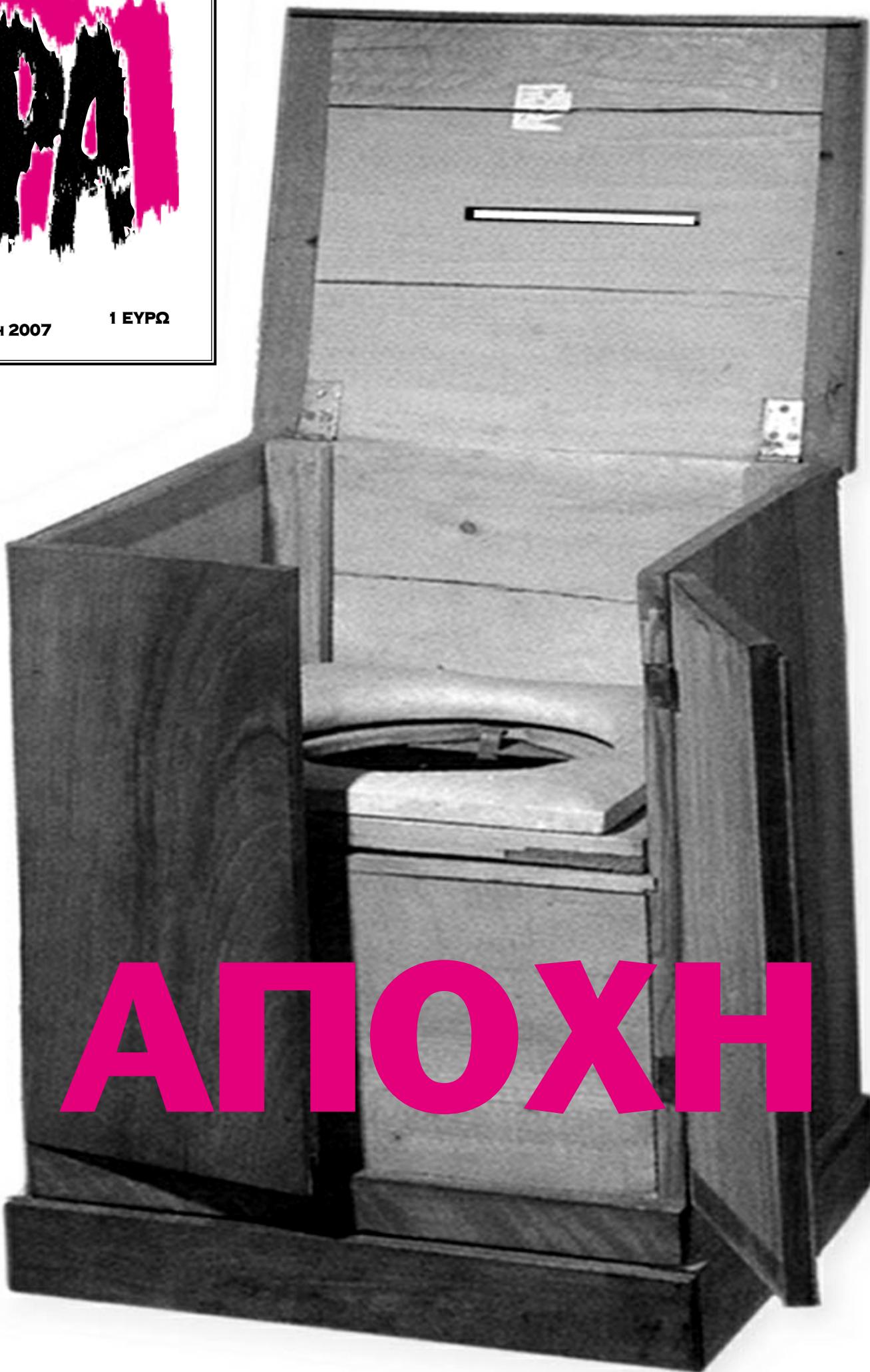
Με ανύπαρκτες
αντιδράσεις

Μεθοδευμένη παραβίαση του ασύλου ολόγος στο φοιτητικό κίνημα

ΣΕΛΙΔΑ 10

Εργοστάσια-
βόμβες μέσα
σε πόλεις

ΣΕΛΙΔΑ 16

Τα προβλήματα
λύνονται με αγώνες,
όχι με ψηφοφορίες

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

15/9: Μεξικό - Κόστα Ρίκα - Σαλβαντόρ - Γουατεμάλα - Ονδούρα - Νικαράγουα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1821) 15/9/1968: Ιδρυση KNE 15/9/1982: Σφαγή Παλαιστινών σε Σάμπτρα και Σατήλα 15/9/1971: Ιδρυση GREEN-PEACE (Καναδάς) 16/9: Ημέρα προστασίας του όζοντος - Μαλαισία - Σιγκαπούρη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963) - Νέα Γουινέα: Εθνική γιορτή (1975) 16/9/1969: Ανατίναξη δύο πυλώνων της ΔΕΗ (Ελευσίνα) με σκοπό διακοπή ρευμάτος στην έναρξη των πανευρωπαϊκών αγώνων (ΕΔΚ) 17/9: ΗΠΑ: Ημέρα πολιτικών δικαιωμάτων (1952) 17/9/1930: Θάνατος Σιμόν Μπολιβάρ 17/9/1936: Σύλληψη Νίκου Ζοχαριάδη 17/9/1970: "Μαύρος Σεπτεμβρίς" - δεκάμερος εμφύλιος (Ιορδανία) - βιομηδισμός κι εκδίωξη Παλαιστινών από την Ιορδανία 17/9/1970: Πρώτη ενέργεια Ερυθρών Ταξιαρχών - δύο μπιντούνια βενζίνης ανατινάχθηκαν έξω από το σπίτι του Τζουζέπε Λεόνι (γενικού διευθυντή SIEMENS) 17/9/1961: Θάνατος Adnan Menderes (62 χρ.) 17/9/1922: Πρώτη εκπομπή του Ράδιο Μόσχα 17/9/1978: Begin, Sadat και Carter υπτογράφουν τη συνθήκη του Camp David 18/9: Ημέρα ειρήνης (ΟΗΕ) - Χιλή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1818) 18/9/1834: Η Αθήνα γίνεται πρωτεύουσα της Ελλάδας (7.000 κάτοικοι!) 18/9/1851: Κυκλοφορία New York Times 18/9/1936: Εκδοση N117 για καταπολέμηση του κομμουνισμού - κατάργηση πολιτικών κομμάτων (Μεταξάς) 18/9/1945: Θάνατος V. M. Eichenbaum (Volin) 18/9/1964: Γάμος Κωνσταντίνου Β' - Αννας Μαρίας 18/9/1970: Αυτοπυρπόληση φορτητή Κώστα Γεωργάκη (Γένοβα) διαμαρτυρόμενου για τη χούντα στην Ελλάδα 18/9/1981: Κατάργηση θανατικής ποινής στην Γαλλία 18/9/1977: Βόμβα στον οργανισμό ύδρευσης Θεσσαλονίκης 19/9: Μπουτάν: Ευλογημένη μέρα βροχής - Χιλή: Ημέρα στρατού (1810) 19/9/1974: Καθαιρίουνται όλοι οι δήμαρχοι της χούντας στην Ελλάδα 19/9/1986: Η Κορασόν Ακίνο εκλέγεται πρόεδρος Φιλιππίνων κι ο Ούλοφ Πάλμε πρωθυπουργός Σουηδίας 19/9/1959: Δεν επιτρέπεται στο Νικίτα Χρουστσόφ να επισκεφθεί τη Disneyland 20/9: Ημέρα για πόλεις χωρίς αυτοκίνητα - Λαός: Ημέρα ευχαριστιών 20/9/1992: Κατάργηση μοναρχίας - ανακήρυξη Α' γαλλικής δημοκρατίας 20/9/1951: Είσοδος Ελλάδας στο ΝΑΤΟ ως ιστόιμου μέλους με Τουρκία 20/9/490 π.Χ.: Γέννηση Ευρυπίδη (Φλύα - σημερινό Χαλάνδρι) 20/9/1979: Πραξικόπημα στην Κεντροαφρικανική δημοκρατία ανατρέπει τον Bokassa I 21/9: Ημέρα Αλτσχάιμερ - Εβραϊκή πρωτοχρονία - Μάλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964) - Φιλιππίνες: Ημέρα ευχαριστιών 21/9/1956: Δολοφονία Αναστάσιο Σομόζα (Νικαράγουα) 21/9/1984: Πρώτη ημερήσια εφημερίδα ΗΠΑ (Penns Packet & General Advertiser) 21/9/1949: Ανακήρυξη Λ. Δ. Κίνας και Ο. Δ. Γερμανίας.

● Ποια γιορτή της δημοκρατίας, ρε; ●●● Γιορτή των λαμόγιων, των απατώνων και των γελοίων έχουμε αύριο ●●● Ακόμα και το παλιό κλίμα της ψεύτικης γιορτής ανήκει πλέον στην ιστορία ●●● Τα πάντα έχουν γίνει «αμερικέν» ●●● Επικοινωνιολόγοι [έτσι λένε τώρα τους προπαγανδιστές], ίματζ μέικερ, κυλίδενα γκάλοπ και πολιτικο-ήθοποιοί που παιζουν το ρόλο τους ●●● Κάθε μέρα νέο έργο ●●● Σαν τα ένδοξα μπουλούκια ●●● Εκείνα, όμως, ήταν αληθινά, γνήσια, φορείς μιας τέχνης λαϊκής ●●● Τούτοι οι διάσοι είναι σκέτο δηλητήριο ●●● Η «παλαιά, αδίστακτη δεξιά» έκανε «δικαστικό πραξικόπημα» κατά της Φώφης και ακόμα δεν έχει ξεκινήσει ο τρίτος ανένδοτος; ●●● Τι ξεφιλίκια είν' αυτά, ωρέ Λαλιώτη; ●●● Επαναφέρτε όσο είναι καιρός τον Κίμωνα, γιατί χαδήκαμε εμείς της «δημοκρατικής παράταξης» ●●● Η Φώφη, πάντως, δεν έχει καμιά ανάγκη να γυρίσει σαν υπαλληλάκι στην Τράπεζα

●●● Σύμφωνα με πληροφορίες της στήλης, γνωστή εταιρία προϊόντων περιποίησης δοντιών της έχει προσφέρει μυθικό συμβόλαιο για μόνιμη παρουσία στη διαφημιστική της καμπάνια ●●● Θα αντικαταστήσει τέως διάσημο ηδοποίο ο οποίος απεδήμησε εις Κύριον ●●● Λέγεται, δε, ότι ενήμερος είναι και ο Γιωργάκης, γι' αυτό τη βγάζει συνέχεια στο μπαλκόνι, μετά το τέλος των ομιλιών του ●●● Ποντάρει στο ότι η διαφήμιση της οδοντόκρεμας δα φέρει ψήφους στις επόμενες εκλογές ●●● Εν τω μεταξύ, η ηδοποιός-δικηγόρος Μαί-

ρη Ακριβοπούλου υπερασπίζεται τις... αποκαλυπτικές πόζες της σε life style [μπανιστρόζιδικο το λέμε εμείς στο καφενείο] περιοδικό ●●● Διότι, όπως δήλωσε, υπήρξε προσωπική επιλογή του αρχηγού Γιωργάκη, που της τηλεφώνησε και της πρότεινε την υποψηφιότητα ●●● Τον οποίο αρχηγό Γιωργάκη γνώρισε πέρυσι και τον εκτίμησε μετά από συζητήσεις «εκτός πλαισίου των πολιτικών δραστηριοτήτων του» ●●● Μήπως (λέμε μήπως) μπορούμε να πληροφορηθούμε το περιεχόμενο αυτών των «συζητήσεων» ●●● Να μορφωθούμε ●●● Ετσι συνηδηζεται... ●

◆ Ο Βουλγαράκης μοιράζει cd με τραγούδια του Μάνου Χατζηδάκι και εξώφυλλο τη μάτια του! Οσοι γνωρίζουν το πολιτιστικό του επίπεδο θα περιμένουν cd με τραγούδια καμίας Νατάσσας Θεοδωρίδου, έστω κανενός Κιάμου ή Νότη. Είναι γνωστό ότι κοιμεί πάντοτε τις εκδηλώσεις στα... πολιτιστικά κέντρα όπου «άδουν» οι παραπάνω και άλλοι ανάλογου ύψους αιθοί (και αιθές). Άλλα, για να μην τον αδικούμε, οφείλουμε να του αναγνωρίσουμε τη μεγάλη βοήθεια που έχει προσφέρει ως υπουργός Πολιτισμού στο δημοιούργημα του Χατζηδάκι, την «Ορχήστρα των Χωραμάτων», που της έκοψε την κρατική επιχορήγηση (όπως και σε άλλες ορχήστρες) με το απέιρου πολιτιστικού κάλλους επιχείρημα: «Πώς μπορείς να χρηματοδοτείς ορχήστρες με 1,5 εκατομμύριο το χρόνο και αυτές να έχουν έσοδα 54 χιλ. ευρώ επησίως?»!!! ◆ Η κ. Εύα Καμινόρη, ηθοποίος, θεώρησε πρέπον να εκφράσει την υποστήριξή της στον Περισσό με μια σύντομη, πλην όμως βαθυστόχαστη ποποθέτηση. «Στην ιστορία της ανθρωπότητας, κυρία Εύα μας, υπάρχουν πάρα πολλοί που βασισάστηκαν, φυλακίστηκαν, δολοφονήθηκαν για την ιστορία του καπιταλισμού.

υπάρχει ούτε ένας που να βασινίστηκε για την ιδεολογία του καπιταλισμού», αλλά υπάρχουν «εκατομμύρια άνθρωποι που αγωνίστηκαν για το δίκαιο των αδυνάτων» κ.λπ. κ.λπ. Αν αυτά τα έλεγε ένας απλός εργαζόμενος δεν θα κάνωμε κανένα σχόλιο. Οταν τα λέει, όμως, ένας που πλασάρεται σαν πνευματικός άνθρωπος (γ' αυτό, όλωστε, η δήλωση στήριξης φιλοξενίθηκε, συνοδεία φωτογραφίας, στο «Ριζοσπάστηρ», δε μπορούμε να ξεπεράσουμε την παραστήρηση μας για την αμφορωσία. Στην ιστορία της ανθρωπότητας, κυρία Εύα μας, υπάρχουν πάρα πολλοί που βασισάστηκαν, φυλακίστηκαν, δολοφονήθηκαν για την ιστορία του καπιταλισμού.

Διότι κάποτε ο καπιταλισμός αντιτροσώπευε την πρόοδο έναντι της φρεουδαρχίας και η αστική τάξη ήταν επανοιστατική τάξη. Πάνε, βέβαια, μερικοί αιώνες από τότε, αλλά όταν μιλάμε για την ιστορία της ανθρωπότητας οφειλούμε να ξέρουμε ότι κινήθηκε πάντοτε από την ταξική πάλη, που δεν είχε πάντοτε τις ίδιες αντιπαραστιβέμενες τάξεις και βέβαια δεν είχε καμιά σχέση με την πάλη μεταξύ «καλών» και «κακών» που διαβάζουμε στα σενάρια. Ν' ανοίγουμε και κάνα βιβλιαράκι κάπου-κάπου... ◆ Τη μεγαλύτερη πλάκα στο debate την είχαν Καρατζαφέρης και Παπαθεμέλης, κοθώς προσπαθούσαν να πείσουν (με τάχα αδιάφορο

ύφος) πως θέμα αυτοδυναμίας δεν τίθεται, γιατί κάποιο από τα δυο μεγάλα κόμματα θα την κερδίσει άνετα. Οπέρ εστί μεθερμηνεύμενον: ρίξτε και σε μας καμιά ψήφο, γιατί οι μεγάλοι δεν την έχουν ανάγκη. ◆ Κάποτε δήλωνε «αρι-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Και πιστεύω από ένα μεγάλο κομμάτι αυτών που ακολουθούσαν το ΠΑΣΟΚ, που βλέπουν ότι δεν συμφωνούν με τη σύγκλιση αυτή που έχει με τη ΝΔ, κρατούν την ιστορία τους, κρατούν αυτά που πιστέψανε, κρατούν ανθελεύτε αυτά που έγιναν σε μια πρώτη φάση είτε αφορούσαν στο θέμα του πολιτικού γάμου, είτε στο νόμο 1264 για τις συνδικαλιστικές ελευθερίες, στην ανογνώριση της Εθνικής Αντίστασης, στην προσπάθεια πολεοδομικών σχεδίων του Αντώνη Τρίτση, τα οποία δεν προχώρησαν κ.λπ.

Αλέκος Αλαβάνος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Δεν είναι καθόλου τυχαία, λοιπόν, αυτή η άφνηση των δύο κομμάτων εξουσίας να αποκαλύψουν τις πραγματικές τους προθέσεις (σ.α. στο Ασφαλιστικό). Είναι άγριες έτσι και αλλιώς... Γιάννης Παντελάκης (Ελευθεροτυπία)

χρόνια τώρα πολλοί παράγοντες της δημόσιας ζωής (ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, δημοσιογράφοι κ.λπ.) φωνάζουν για τη ρογδαία αύξηση της εξαθλίωσης στη χώρα μας και οι κυβερνήσεις κώφευαν και

και μόνο σκοπό: να ιδιωτικοποιήσει τα κέρδη και να κοινωνικοποιήσει τις ζημιές. Η ιδέα του πολιτικού ελέγχου της οικονομίας ούτε καν περνάει από το μυαλό των κομμάτων εξουσίας. Η μόνη τους φιλοδοξία, η μόνη πρόταση που έχουν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, είναι ένα κράτος στο οποίο η αγορά κυβερνά και η κυβέρνηση απλώς διοχειρίζεται (με το αζημίωτο), διασφαλίζοντας τα συμφέροντα των ισχυρών της Ελλά

■ Σενάρια της επόμενης μέρας

Ενα φαινομενικά ακατανόητο κύριο άρθρο φιλοξενούσε το «Βήμα» στο πρωτοσέλιδό του της 6ης Σεπτέμβρη. Ξεκινούσε με την έκφραση ικανοποίησης για τη δήλωση του Γιωργάκη ότι θα ανακοινώσει πριν τις εκλογές τη δομή της κυβέρνησής του. Αμέσως μετά έκανε ένα... γεωγραφικό άλμα, για να μας πει ότι «οι προσπάθειες του σημερινού ((δεξιού) προέδρου της Γαλλίας κ. Σαρκοζί) να επιστρατεύσει προοδευτικές δυνάμεις που αποδέχονται την πρόκληση για αναδόμηση του κράτους (χωρίς όμως να απεμπολήσουν τις ιδεολογικές τους θέσεις) δείχνει μιαν "οικουμενικότητα" που γίνεται ολοένα πιο αναγκαία στον σημερινό μας κόσμο!»!

Στη συνέχεια διαπίστωνε με εμφανή θλίψη ότι «στην Ελλάδα θα ήταν σήμερα ακόμη, όποτε και άκαριο να αναζητήσει ένα προοδευτικό κόμμα τέτοιες συνεργασίες "στην αντίτερη όχθη"». Και καταλήγει στο... ζουμ: «Υπάρχουν ωστόσο στον προοδευτικό χώρο προσωπικότητες που θα μπορούσαν να στηρίξουν την ανανέωση. Οχι από υπουργικούς θώκους, αλλά επικεφαλής οργάνων μελέτης που να προτείνουν λύσεις αμέσως εφαρμόσιμες για την ανασυγκρότηση του ελληνικού κράτους. Και αυτό, σε μια χώρα όπου η κρατική μηχανή έπαψε σχεδόν να λειτουργεί αποτελεσματικά, είναι το κύριο ζητούμενο!».

Δεν είναι καθόλου δύσκολο να αποκωδικοπιήσουμε το μήνυμα που στέλνει η πρωινή του «αμαρτωλού» Συγκροτήματος: Πρώτον, Γιωργάκης χάνει – Κωστάκης κερδίζει. Με το που κερδίσει πρέπει ν' ακολουθήσει το παράδειγμα του Σαρκοζί, προσαρμοσμένο αλλα ελληνικά. Να βρει προσωπικότητες του χώρου του ΠΑΣΟΚ και να τους δώσει κρατικά πόστα, όχι υπουργικές θέσεις. Αυτό είναι το κύριο ζητούμενο των εκλογών. Πού θα βρει αυτές τις «προοδευτικές προσωπικότητες»; Το Συγκρότημα διαθέτει μπόλικο στοκ. Εχει εδώ και χρόνια συγκροτήσει το μεγαλύτερο «λόμπι» λιγούρηδων οσφυοκαμπτών (δλοι τους, κατά τα άλλα, με βαρύδυνουπος τίτλους), το οποίο συνεχώς εμπλουτίζεται και ανανεώνεται. Φτάνει ο Καραμανλής να επιδείξει την πολιτική βούληση και το υλικό θα βρεθεί. Και γιατί θα πρέπει ο Καραμανλής να προσκυνήσει το Συγκρότημα; Γιατί η δεύτερη τετραετία θα είναι πολύ ζόρικη και γιατί ο επανακάμψας Λαλιώτης θα την περιορίσει σε διετία: σε δύο χρόνια θα γίνει εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας.

Σενάριο, θα πέτε, που δεν είναι σήγουρο ότι θα «γυριστεί». Σωστά. Ομως, αυτό το σενάριο, δημοσιευμένο τόσο προκλητικά λίγες μέρες πριν τις εκλογές, μας δίνει μια καλή γεύση για τον τρόπο που οργανώνεται η αστική πολιτική. Για το πώς τα ισχυρά καπιταλιστικά συγκρότηματα επιβάλλουν τη θέλησή τους, με φανερούς ή αφανείς τρόπους.

■ Εκλογές αμερικέν

Από βδομάδα ο λογαριασμός

Ανα σας το θυμόσαστε, λέμε εμείς: ο Καραμανλής επικαλέστηκε ως εξαιρετικό λόγο εθνικής σημασίας για την πραγματοποίηση πρώτων εκλογών την κατάρτιση του κρατικού προϋπολογισμού του 2008. Πήγε, λοιπόν, στη Θεσσαλονίκη το περασμένο Σαββατοκύριακο, εκεί που κάθε χρόνο είθισται ο εκάστοτε πρωθυπουργός να ανακοινώνει την οικονομική πολιτική της κυβέρνησής του για τον επόμενο χρόνο, και... δεν είπε λέξη για τον προϋπολογισμό του 2008. Γενικολογώντας και αριστολογώντας ζήτησε ουσιαστικά από τους ψηφοφόρους να του υπογράψουν μια άλευκή επιταγή, γιατί είναι... νέος και ωραίος. Το ίδιο, βέβαια, ισχύει για το Ασφαλιστικό, που παραμένει συνειδητό εκτός εκλογικής απέντασης.

Το μόνο συγκεκριμένο που το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου κανόνισε να πει ο Καραμανλής ήταν ότι θα καταργήσει το φόρο κληρονομίας και γονικής παροχής και θα τον αντικαταστήσει με εφάπαξ τέλος 1% επί της αντικειμενικής αξίας του ακίνητου. Κρίθηκε ότι αυτό το επιπλέον μέτρο μπορεί να τραβήξει κάποιες ψήφους, κυρίως από τα μεσαία στρώματα. Δεν είπε τίποτα, όμως, ο Καραμανλής για την επιβολή Ενιαίου Φόρου Ακίνητης Περιουσίας (τον έχει ανακοινώσει ο Αλογοσκούφης), ο οποίος στη μικροδιοκτησιακή Ελλάδα ισοδυναμεί με κεφαλικό φόρο, αφού πλέον θα πληρώνουν και οι μικροδιοκτήτες και όχι μόνο οι μεγαλοδιοκτήτες.

Στην ίδια γενικολογη και αριστολογη βάση κινείται και το ΠΑΣΟΚ. Τα 'χουν τόσο πολύ μπερδεμένα που ο Γιωργάκης, στην ίδια συνέντευξη Τύπου, στην αρχή είπε ότι θα μειώσει τον ΦΠΑ (τον οποίο έχει αιχνήσει η ΝΔ) και σε λίγα λεπτά (αφού πρώτα διάβασε το σκονάκι που του πάσαραν), διόρθωσε τον εαυτό του, λέγοντας ότι... δεν θα αιχνήσει τον ΦΠΑ!

Και τα δύο κόμματα ζητούν την ψήφο του λαού έχοντας κρυφή απένταση, κρύβοντας από τους εργαζόμενους και τους νέους την ουσία της πολιτικής που θ' ακολουθήσουν, η οποία θα υπαγορεύει και τα συγκεκριμένα μέτρα που θα πάρουν. Αυτό, δηλαδή, που με την επίσημη έναρξη της προεκλογικής περιόδου επενδύμανε ο πρόεδρος του ΣΕΒ. Οτι η πολιτική που θα

εφαρμοστεί δεν είναι αυτή που θα διακηρύσσεται από τα εκλογικά μπαταλόνια, αλλά αυτή που θα υπαγορευεί από τα επιπτελεία των Βρετανών.

Κατά τα άλλα, οι μονομάχοι είβγαλαν τα μαύρα των τελιμένων για τις φωτιές, φρεσον παρδαλές γραβάτες (αυτές «γράφουν» στο γυαλί) και ανέβηκαν στα μπαταλόνια, απ' όπου εκφωνούν ομιλίες που «επτικαιροποιούνται» καθημερινά, ανάλογα με τις υποδείξεις των «επτικοινωνιών», οι οποίοι μελετούν τα κρυφά κυλιόμενα γκάλοπ.

Αλλώς τις σχεδιάζε τις εκλογές-εξπρές ο Καραμανλής κι αλλιώς του ήρθαν. Καταλύτης ο πύρινος άλεθρος στη νοτιοδυτική Πελοπόννησο και την Εύβοια, που άλλαξε την ατζέντα για τις δύο από τις τρεις προεκλογικές εβδομάδες και ταυτόχρονα άλλαξε και τους συσχετισμούς. Σχεδιάζε το προπαγανδιστικό επιπτελείο της κυβέρνησης να κάνει έναν υγιεινό περίπτωτο, με τον αέρα της εξουσίας. Σχεδιάζαν να μην κάνουν καν προεκλογικές συγκεντρώσεις με ομιλητή τον Καραμανλή, εκτός απ' αυτή της Αθήνας. Δεν μπήκαν καν στον κόπο να τυπώσουν προεκλογικό πρόγραμμα, για να δείξουν ότι αυτό δεν έχουν ανάγκη να υποσχεθούν τίποτα, διότι απλώς συνεχίζουν αυτό που ξεκίνησαν. Το εντόπισε ο πονηρός Λαλιώτης, τους χτύπησε σ' αυτό το σημείο και επιπλέον το πρόγραμμα του 2004 αναφερόταν σε ορίζοντα οχταετίας (άλλα έλεγαν τα τελευταία τριάμισι χρόνια). Οσο για τις προεκλογικές συγκεντρώσεις, τα μηνύματα από τα καθημερινά κυλιόμενα γκάλοπ τους ανάγκασαν να κάνουν στροφή 180 μοιρών και να βγάλουν το «φαρύ χαρτί», τον Καραμανλή, στα μπαταλόνια μιας σειράς μεγάλων επαρχιακών πόλεων. Στόχος ο Καρατζαφέρης. Παλεύουν με λύσσα μέχρι και την τελευταία στιγμή να τον αφήσουν απέξω, αλλά μάλλον δεν τους βγαίνει, γι' αυτό και χτυπούν στα ίσα το ακροατήριο της σκληρής δεξιάς (χαρακτηριστικές οι συνεχίσεις αναφορές του Καραμανλή στη «σημαία μας», αλλά και η εισβολή της Αστυνομίας στο άσυλο του ΑΠΘ). Η προεκλογική στρατηγική της ΝΔ γίνεται «ιανιώ» από τα στελέχη και τους πολιτεύοντες της γειτονιές των μεγάλων πόλεων: «Είμαστε σήγουρα πρώτο κόμμα, αλλά κιν-

δυνεύει η αυτοδυναμία. Θέλετε να μας πάρει την εξουσία το ΠΑΣΟΚ συνεργαζόμενο με το ΣΥΡΙΖΑ, για να βγάλει μερικούς βουλευτές του Καρατζαφέρης;».

Το ΠΑΣΟΚ από τη μεριά του (ο Γιωργάκης και ο περί αυτόν πυρήνας συμβούλων, για να ακριβολογούμε) αναγκάστηκε να επιστρατεύσει το πολύπειρο Λαλιώτη, όταν ειδεί ότι τα δεδομένα άλλαξαν και αυτοί έχασαν πολύτιμο χρόνο. Ετοι, εκτός από τις καθημερινές προγραμματικές πομφόλυγες, επιστρατεύτηκε ένας συνδυασμός καταγγελιολογίας και μαυρογιαλουρισμού («τα λεφτά δεν είναι πρόβλημα», επαναλαμβάνει σαν χαλασμένο γραμμόφωνο ο Γιωργάκης), κατά το πρότυπο που δεν δικάριασε την ανάπτυξη της ταξικής πόλης, αλλά ενδιαφέρεται μόνο για τη βελτίωση της δικής του θέσης στο αστικό πολιτικό σύστημα. Οταν δεν έχεις ταξικούς αγώνες, ζητάς ψήφο για να εκπροσωπήσεις τους απόντες των ταξικών αγώνων εκεί που δεν κρίνεται απολύτως τίποτα: στη Βουλή.

Ο ΣΥΝ και οι αριστεροδέξιοι σύμμαχοί του στο παραδαλό μωσαϊκό του ΣΥΡΙΖΑ πλέουν σε πελάγη ευτυχίας, καθώς τα κρυφά γκάλοπ τους εμφανίζουν σταθερά πάνω από το 4%. Ξέρουν, όμως, ότι μεγάλο μέρος των ψηφοφόρων που δηλώνουν ότι θα ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ είναι εξαιρετικά ασταθείς και μπορούν να μεταβάλουν απόψη ακόμα και την παραμονή των εκλογών. Μεγάλη αδυναμία τους (που πρέπει να απορέχεται από τις πολιτικές διαθέσεις της μεγάλης μάζας των ψηφοφόρων τους) η απουσία πρότασης εξουσίας προσοστό αυτό, αν αληθεύει, είναι ιδιαίτερα ψηλό και ίσως αυτό εξηγεί το πάθος που δείχνει ο Καραμανλής και την πολύ έντονη δραστηριοποίησή του.

Στο ΠΑΣΟΚ, από την άλλη, δείχνουν κούραση από το κυνηγότο (σαν μια ομάδα μπάσκετ που κυνηγάει το σκορ και κάπου στο τέλος τα παρατάει και κοιτάζει να αποφύγει το διασυρμό) και εκείνο που φαίνεται να απασχολείται περισσότερο το Γιωργάκη είναι η επόμενη μέρα. Ο Βενιζέλος έκανε μια αρχηγικού τύπου ανοιχτή προεκλογική συγκέν

■ 6 χρόνια από την 11η Σεπτέμβρη

«Ανυποφίαστοι» ή αντιστεκόμενοι;

Εξι χρόνια πέρασαν από το μεγαλύτερο χτύπημα στηνεστρητική ιστορία των ΗΠΑ. Κάποιοι «βάρβαροι» το φχαριστήθηκαν. Στην Παλαιστίνη, στη Μέση Ανατολή, ακόμα και στην Ελλάδα. Κάποιοι «πολιτισμένοι» ένιωσαν αποτροπιασμό και φρίκη. Δήλωσαν ότι «είναι όλοι Αμερικανοί» και σήκωσαν πανιέρες κατά της «τρομοκρατίας». Πολλοί δε «αριστεροί» έσπευσαν να μαζέψουν τα λουριά από τους συντρόφους τους που αιθράνθηκαν κοντά στους «βαρβάρους» κι άρχισαν να σπέρνουν τον πανικό για την «παγκόσμια δικτατορία των ΗΠΑ» που έρχεται, συμπλέοντας πολλές φορές με την κυριαρχη κατεύθυνση των κυβερνήσεων τους που πόνταρε στην ευαισθησία για τον ανθρώπινο πόνο και «τους ανυποψίαστους πολίτες που πέθαναν άδικα». Συγκλίνοντας οι περισσότεροι στο συμπέρασμα ότι ένα τέτοιο χτύπημα δε μπορεί να έγινε από τα μπόνιγκ «των πληβέων», αλλά οργανώθηκε από κάποια διεστραμμένα μαλά της ίδιας της «υπερδύναμη». Δε χρειάστηκε απόδειξη. Βρέθηκε μια «προφρτεί», που έγινε ένα χρόνο πριν από κάποιο νοστρό αμερικάνικο εγκέφαλο, που έλεγε ότι χρειάζεται ένα καταλυτικό συμβάν σαν το Περλ Χάρμπτορ για να αλλάξει καταλυτικά η αμερικάνικη πολιτική, και τα συμπεράσματα βγήκαν αβίαστα.

Σ' αυτό τον κόσμο μπορείς να βρεις οποιαδήποτε στοιχεία για να υποστηρίξεις το οπιδήποτε.

Μόνο που δεν αρκούν τα «στοιχεία», που ο καθένας μπορεί να ερμηνεύσει κατά το δοκούν, αλλά χρειάζεται να τα στηρίξει κανείς γερά στην πραγματικότητα για να βγάλει τα συμπεράσματά του. Οσες παραλλαγές κι αν εμφανίστηκαν στις απόψεις που παρουσιάστηκαν πάνω στην επίθεση της 11ης Σεπτέμβρη, ανάμεσα σ' αυτούς που θεωρούνται «αντικαπιταλιστές» ή «αριστεροί», ολές καταλήγουν σε τελευταία ανάλυση στις εξής δύο:

1. Η 11η Σεπτέμβρη ήταν ένα πολεμικό χτύπημα στην καρδιά της Αμερικής, που εξέφραζε τις πληρειακές μάζες της Ανατολής (άσχετα με το ποια ομάδα το οργάνωσε και το πραγματοποίησε) και που απέδειξε για μια αικόμη φορά, ότι ο κρίσιμος παράγοντας δεν είναι τα υπερόπλα αλλά η ανθρώπινη αποφασιστικότητα.

2. Η 11η Σεπτέμβρη ήταν ένα φασιστικό χτύπημα που απετέλεσε «βούτυρο στο ψωμί» των ιμπεριολιστών για να εξαπολύσουν μια άνευ προηγουμένου επίθεση σε δικαιώματα και κατακτήσεις παγκόσμια.

Το δύτιο οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις κάνουν προβοκάτσιες για να προωθήσουν τα συμφέροντά τους είναι πασίγνωστο. Προβοκάτσιες όμως που δεν έχουν να τους δώσουν τίποτα περισσότερο από αυτό που είχαν πριν γιατί να κάνουν, όταν μάλιστα στέλνουν τέτοια «επικίνδυνα» μηνύματα; Χρειάζονται οι Αμερικάνοι γηέτες τους χιλιάδες νεκρούς (πολλοί από τους οποίους ήταν σάρκα από τη σάρκα τους, ιδιαίτερα στο Πεντάγωνο, που οι «αριστεροί»

ριαλιστές. Οχι γιατί κινδύνεψαν να ανατραπούν (αυτό δεν θα μπορούσε να γίνει), αλλά γιατί ένιωσαν στο πετσί τους τη δύναμη του πυρός που μέχρι πρότινος εφάρμοζαν μόνο στους άλλους λαούς. Μια δύναμη που χτύπησε πρώτα απ' όλα το ίδιο τους το γόγτρο και σαραβάλισε με μιας το «οάγτητο» των «υπερόπλων» τους, χτυπώντας σε τρία επίπεδα: οικονομικό (Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου), στρατιωτικό (Πεντάγωνο) και παρατρίχα στο πολιτικό (Λευκός Οίκος).

Το δύτιο οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις κάνουν προβοκάτσιες για να προωθήσουν τα συμφέροντά τους είναι πασίγνωστο. Προβοκάτσιες όμως που δεν έχουν να τους δώσουν τίποτα περισσότερο από αυτό που είχαν πριν γιατί να κάνουν, όταν μάλιστα στέλνουν τέτοια «επικίνδυνα» μηνύματα; Χρειάζονται οι Αμερικάνοι γηέτες τους χιλιάδες νεκρούς (πολλοί από τους οποίους ήταν σάρκα από τη σάρκα τους, ιδιαίτερα στο Πεντάγωνο, που οι «αριστεροί»

Δεκέμβρη του '98, προσπάθησαν να ρίξουν το Σαντάμ Χουσέν με το διεθνές εμπάργκο και τελικά εισέβαλαν τον Απρίλιο του 2003 χρησιμοποιώντας ως πρόσχημα όχι τόσο τις ανύπαρκτες σχέσεις του Σαντάμ με την Αλ Κάιντα αλλά τα «όπλα μαζικής καταστροφής» που υποτίθεται ότι είχε το Ιράκ. Κι όταν αποκαλύφθηκε ότι έλεγαν ψέματα, δε σκοτίστηκαν καθόλου, αποδεικνύοντας ότι δε δίνουν και τόση σημασία στα προσχήματα.

Ποια ήταν η «πογκόσμια επέλαση» των ΗΠΑ μετά από το Αφγανιστάν και το Ιράκ, που υποτίθεται ότι θα γινόταν με βάση την 11η Σεπτέμβρη; Εδώ οι «τρομολάγνοι» κάνουν την πάπτια, γιατί οι «αναλύσεις» τους έπεσαν στο κενό. Η Βόρεια Κορέα βγήκε από τον «άξονα του κακού», ενώ οι Αμερικάνοι δεν τολμούν να αγγίξουν το Ιράν, γιατί έχει γερές πλάτες (αν αυτό γίνεται σε πέντε χρόνια, σίγουρα δεν θα γίνει με πρόσχημα την 11η Σεπτέμβρη!). Από την άλλη, αν αυτό το πολεμικό χτύπημα, που όπως κάθε πολεμικό χτύπημα έχει σαν αποτέλεσμα νεκρούς ακόμα και μέσα στον άμαχο πληθυσμό, μπορεί να θεωρηθεί «αντιδραστικό» μόνο και μόνο γιατί οι ιμπεριαλιστές μπορούν να το χρησιμοποιήσουν σαν πρόσχημα για να εντείνουν τις επιθέσεις τους, γιατί δεν ισχύει το ίδιο με την Παλαιστίνη, γιατί δεν ίσχε στον αντιποικιακό αγώνα της Αλγερίας, γιατί δεν ίσχε στον αντιβρετανικό αγώνα της Βόρειας Τονιάντα ή στη λόγια αλλά στην πράξη.

Ιρλανδίας, που κι εκεί πολλές επιθέσεις είχαν σαν στόχους αμάχους; Γιατί δεν είναι «προβοκάτορες» οι αυτοκτονούντες βομβιστές στις λαϊκές αγορές του Τελ Αβίβ, που «δίνουν το πρόσχημα στο Ισραήλ να βομβαρδίσει παλαιστινιακά εδάφη» (αυτό δεν ισχυρίζονταν ο Αραφάτ κι ο διάδοχός του Μαχμούντ Αμπάτ); Γιατί δεν ήταν προβοκάτορες οι μαχητές του IRA που έβαζαν τις βόμβες στις παμπή του Λονδίνου;

Η 11η Σεπτέμβρη ένα πράγμα θα πρέπει να μας υπενθυμίζει διαρκώς. Οτι στον πόλεμο που έχει ξεκινήσει, είτε γίνεται στο εσωτερικό με το κυνήγι των μεταναστών είτε στο έξωτερο με την καταλήστευση των φυσικών και ανθρώπινων πόρων των χωρών του λεγόμενου «τρίτου κόσμου», πρόλεμο που γίνεται παράλληλα με τα θερμά μέτωπα που κατά καιρούς ανοίγουν, κανές δε μπορεί να παραμένει «ανυποψίαστος». Οσο διαιωνίζεται αυτή η κατάσταση, από τα εκατομμύρια των πληβείων, που ζουν με δύο δολάρια την ημέρα, θα ξεπηδούν ομάδες που θα θέλουν το θάνατο όχι μόνο των ηγεμόνων αλλά και των υπηκόων των ιμπεριολιστικών χωρών. Αυτό σίγουρα δεν ευχαριστεί κανέναν, αλλά αποτελεί μια αδιαφορία στην προβοκάτη πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που θα ανατραπεί μόνο αν οι λαοί των αναπτυγμένων χωρών σταθούν δίπλα στις πληβειακές μάζες της Ανατολής, όχι στα λόγια αλλά στην πράξη.

Νέο ρωσικό «σαχ»

Τις δηλώσεις του διοικητή των στρατηγικών πυραυλικών δυνάμεων, ότι η Ρωσία θα έχει εξοπλιστεί με τους νέους τύπου διηπειρωτικούς πυραύλους πολλαπλών πυρηνικών κεφαλών μέχρι το 2010, καθιστώντας έτσι ανενεργή την αμερικανική «αντιπυραυλική ασπίδα».

Τελευταίο επεισόδιο σ' αυτόν τον σκιώδη ψυχρό πόλεμο, η δοκιμή της ισχυρότερης συμβατικής βόμβας στον κόσμο, που παρουσιάστηκε «Ζωντανά» από ρωσικό τηλεοπτικό κανάλι! Μιας βόμβας που -σύμφωνα με τα λεγόμενα του νούμερο δύο στη στρα-

τιωτική ιεραρχία της Ρωσίας- έχει ισχύ συγκρίσιμη με πυρηνικό όπλο. Η βόμβα αυτή ανήκει στην κατηγορία των βομβών κενού ή αλλιώς «θερμοβαρικών συσκευών» ή «βομβών καυσίμου - αέρα». Πρόκειται για βόμβες που εκρήγνυνται σε δύο στάδια: στο πρώτο διασπείροντας ένα σύννεφο εκρηκτικού υλικού και στο δεύτερο πυροδοτώντας αυτό το σύννεφο και προκαλώντας ένα υπερηχητικό ωστικό κύμα σε ακτίνα μέχρι και 300m, δηλαδή πολύ μεγαλύτερη από τα συμβατικά εκρηκτικά. Η ρωσική βόμβα πλήρετε υπόγειους στόχους, όπως ακριβώς η ομερικανική «Moab», η λεγόμενη «μπέτρα όλων των βομβών», που δεν χρησιμοποιήθηκε ποτέ, αλλά παρουσιάστηκε από τις ΗΠΑ λίγο πριν την εισβολή στο Ιράκ. Μόνο που η ρωσική είναι τέσσερις φορές πιο ισχυρή από την αμερικανική και η θερμοκρασία στο επίκεντρο της έκρηξης διπλάσια, χάρη σε εκρηκτικά νέας τεχνολογίας.

Λέτε όλα αυτά να γίνονται «για να

προωθηθεί η παγκόσμια ειρήνη»; Η ΗΠΑ που ο ρωσικός ιμπεριαλισμός εξοπλίζεται σαν αστακός μόνο και μόνο για να υπάρξει στρατιωτική ισορροπία με τις ΗΠΑ, χωρίς κάποια στιγμή να αναζητήσει ενεργά τον αναβαθμισμένο του ρόλο στη διεθνή σκηνή; Τι έχουν να πουν σήμερα οι κήρυκες της εποχής του «τέλους των πολέμων», που μας ζάλισαν πριν από μια δεκαπενταετία;

Αν θέλουμε να διδοχτούμε από τα μηνύματα των καιρών, πρέπει να σταματήσουμε να εθελοτυφλούμε για τη δυνατότητα της επικράτησης της παγκόσμιας ειρήνης, όσο το κυνήγι του ανώτατου κέρδους εξουσιάζει την κοινωνική πραγματικότητα, και να σκεφτούμε για το πώς θα μπορέσουμε να ξεμπερδέψουμε με το ίδιο το σύ

Κι όμως κινείται!

Mπορεί να δολοφόνησαν πάνω από 400 Παλαιστίνιους μέσα στο αυτό το χρόνο (περισσότερους από τους μισούς ήταν άμαρτοι) και να οργάνωσαν επανειλημένα εκτεταμένες στρατιωτικές επιχειρήσεις από εδάφους και αέρος. Μπορεί να στήριξαν τον αμερικανόδουλο πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής, Μωχαμούντ Αμπάς – ακόμα και με ζεστό χρήμα – για να σταθεροποιήσει το πραξικόπημά του στην Δυτική Οχθή και να υποσκάψει την εξουσία της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας. Μπορεί να στραγγάλισαν τον παλαιστινιακό λαό με το διεθνές οικονομικό εμπάργκο εκβιάζοντάς τον να υποκύψει στις αμερικανικές και σιωνιστικές επιταγές και να σταματήσει την αντίσταση.

Μάταια όμως. Η αντίσταση υπάρχει και το απέδειξε περίτρανα την περασμένη Τρίτη προκαλώντας πανικό στα Ισραηλινά επιτελεία. 69 ήταν οι Ισραηλινοί στρατιώτες που τραυματίστηκαν (οι 4 σοβαρά, όπως ανακοινώθηκε) από ρουκέτα που έσκασε μέσα στη στρατιωτική βάση του Ζικίμ, λίγο βορειότερα από τα σύνορα με τη Λωρίδα της Γάζας. Ρουκέτα που εκτοξεύτηκε από την ισλαμική Τζιχάντ και τις «Λαϊκές Επιτροπές Αντίστασης», αποδεικνύοντας ότι όσα στρατιωτικά μέτρα κι αν πάρει το Ισραήλ θα ζει πάντα με το φόβο ενός ακόμα χτυπήματος.

Οι σιωνιστές με την πολιτική που έχουν αποφασίσει βρίσκονται σε ένα διαρκές αδιέξοδο. Μόνη λύση σ' αυτό φαίνεται να είναι η ανακατάληψη της Λωρίδας της Γάζας. Μόνο που εδώ ο γόρδιος δεσμός δε μπορεί να λυθεί με το σπαθί – το απέδειξε άλλωστε η περσινή ισραηλινή πανωλεθρία στο μέτωπο του Λιβάνου – γι' αυτό και τα σιωνιστικά σκυλιά μόνο αλυχτάνε, χωρίς να τολμούν να δαγκώσουν την καρωτίδα. Γιατί αυτό θα σήμανε τεράστιες απώλειες από τη μεριά τους με αφιβολα αποτέλεσμα. Ο Παλαιστινιακός λαός αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά σκληρό καρύδι, παρά τη διεθνή απομόνωση και την ανυπόλογιστη καταστροφή που έχει υποστεί από την σιωνιστική βαρβαρότητα.

τομμυρίου συνταξιούχων κρατικών επιχειρήσεων, καταργώντας δικαιώματα κατοχυρωμένα από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Οποια κι αν είναι η οικονομική ανάπτυξη των χωρών της ΕΕ, όσες διαφορές κι αν έχουν οι πολιτικές τους στη διεθνή σκακιέρα, ένα πρόγραμμα τις ενώνει διαχρονικά: το χτύπημα των εργατικών κατακτήσεων και το κυνήγι των μεταναστών. Αλήθεια που αποδεικνύει ότι δεν είναι το πολιτικό ίματζ (δεξιό ή «αριστερό») των πολιτικών ηγεσιών που καθορίζει τις εξελίξεις στη διαχείριση της εξουσίας, αλλά τα οικονομικά συμφέροντα τα οποία διασχειρίζονται. Αυτά τα οικονομικά συμφέροντα δεν είναι των εργαζόμενων αλλά των καπιταλιστών. Η «ανάπτυξη» και η «οικονομία» έχουν ταξικό πρόσημο που – όλως τυχαίως – είναι πάντοτε... αρνητικό για τις εργαζόμενες κοινωνικές τάξεις.

Το επόμενο διάστημα θα είναι κρίσιμο. Θα φανεί αν οι τελευταίες θα κατορθώσουν να σηκώσουν το ανάστημά τους ή αν θα εγκλωβιστούν στη λογική του «μικρότερου κακού» ή του «να σώσουν ό, τι σώζεται».

Λογική που μόνο καταστροφική έχει αποδειχτεί τις τελευταίες δεκαετίες. Ειδικά στη Γαλλία, με νωπή την ήπτα του εργατικού κινήματος στην πολύμηνη αναμέτρησή του με την κυβερνητική μεταρρύθμιση του 2003 (που έπληξε το συνταξιοδοτικό σύστημα του δημόσιου τομέα αυξάνοντας στα 40 από 37.5 τα αναγκαία για συνταξιοδότηση χρόνια, με ανοδικές τάσεις για το μέλλον), οι Γάλλοι εργάτες θα δείξουν αν μπορούν να ξεφύγουν από τον εναγκαλισμό της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και να περάσουν σε πιο σκληρές μορφές ογώνα ή αν θα δεχτούν ακόμα μια ήττα ακόμα πιο σκληρή και πιο πλατιά. Οφέλεθα.

Οσα δεν είπαν οι Πετρέους-Κρόκερ

Την περασμένη Δευτέρα, 10 Σεπτεμβρίου, ο αρχηγός των αμερικανικών στρατευμάτων στο Ιράκ, Ντέιβιντ Πετρέους, και ο Αμερικανός πρεσβυτής στη Βαγδάτη, Ράιαν Κρόκερ, κατέθεσαν στις επιτροπές ενόπλων δυνάμεων και διεθνών σχέσεων του αμερικανικού Κογκρέσου, κάνοντας ένα απολογισμό της εκκαθαριστικής επιχείρησης «Surge», που ξεκίνησε τον περασμένο Φεβρουάριο, με επίκεντρο τη Βαγδάτη. «Οι βασικοί στρατιωτικοί στόχοι της επιχείρησης εικαθαρίστηκαν από τους Σουνίτες των τελευταίων μεικτών σπιτικών – σουνιτικών συνοικιών στο νοτιοδυτικό τμήμα της Βαγδάτης, της οποίας, σύμφωνα με Αμερικάνους εναντίον της Αλ Κάιντα και ότι χρηματοδοτούνται και εξοπλίζονται απ' αυτούς, γεγονός που έχει προκαλέσει την ανοικτή αντίδραση του Ιρακινού πρωθυπουργού Μαλίκι.

Εξω από τα γκέτο, οι σιτικές πολιτοφυλακές συνεχίζουν τις επιχειρήσεις εικαθαρίστηκαν από τους Σουνίτες των τελευταίων μεικτών σπιτικών σουνιτικών συνοικιών στο νοτιοδυτικό τμήμα της Βαγδάτης, της οποίας, σύμφωνα με Αμερικάνους εναντίον της Αλ Κάιντα και ότι χρηματοδοτούνται και εξοπλίζονται απ' αυτούς, γεγονός που έχει προκαλέσει την ανοικτή αντίδραση του Ιρακινού πρωθυπουργού Μαλίκι.

«Surge», όταν κάποιες σουνιτικές φυλές και ένοπλες ομάδες στραφήκαν ανοικτά εναντίον της Αλ – Κάιντα και σχημάτισαν το Συμβούλιο Σωτηρίας της Ανηφάρ. Δε καταφέραμε να βρούμε στοιχεία για το τι ακριβώς συνέβη και ποιοι είναι η κατάσταση στις γραμμές της αντίστασης στην επαρχία Ανηφάρ. Ωστόσο, είναι βέβαιο ότι κάποιοι φύλαρχοι και ένοπλες ομάδες συνεργάζονται με τους Αμερικάνους εναντίον της Αλ Κάιντα και ότι χρηματοδοτούνται και εξοπλίζονται απ' αυτούς, γεγονός που έχει προκαλέσει την ανοικτή αντίδραση του Ιρακινού πρωθυπουργού Μαλίκι.

Παράλληλα, οι Αμερικάνοι εφαρμόζουν σκληρά μέτρα καταστολής, γεγονός που επιβεβαιώνει ότι το κλίμα παραμένει πολύ εχθρικό για αυτούς.

Το Ραμάντη, η πρωτεύουσα της επαρχίας, έχει χωριστεί με ψηλούς τοιμεντένιους τοίχους κατά γειτονίες, για να παροκλουθούνται και να ελέγχονται ευκολότερα οι κινήσεις των πολιτών, και απαγορεύεται η κίνηση φορτηγών και αυτοκινήτων στο μεγαλύτερο μέρος της πόλης.

Στη Φαλούτζα, τη μεγαλύτερη πόλη της επαρχίας, έχει χωριστεί με χαμηλότερο ρυθμό απ' ό, τι ήταν τον περασμένο Δεκέμβρη, όταν βρέθηκαν 1.030 πτώματα. Η μεγαλύτερη μείωση σημειώθηκε ανάμεσα στο 2003 – και δεκάδες χιλιάδες Ιρακινοί εγκαταλείπουν τα σπίτια τους κάθε μήνα αναζητώντας ασφάλεια. Υπολογίζεται ότι από το 1 εκατομμύριο των Ιρακινών που έχουν εγκαταλείψει τα σπίτια τους από το Φεβρουάριο του 2006, το 83% προέρχεται από τη Βαγδάτη.

Πτώματα άγνωστης ταυτότητας συνεχίζουν να εμφανίζονται στη Βαγδάτη, αλλά με χαμηλότερο ρυθμό απ' ό, τι ήταν τον περασμένο Δεκέμβρη, όταν βρέθηκαν 1.030 πτώματα. Η μεγαλύτερη μείωση σημειώθηκε ανάμεσα στο Δεκέμβρη και στον Ιανουάριο, δηλαδή πριν από την άφιξη των αμερικανικών ενισχύσεων και μετά την εντολή που έδωσε ο Σαντρ στο Στρατό του Μεχντί να παραμείνει σε αφράνεια. Από το Φεβρουάριο, όταν έφτασαν οι αμερικανικές ενισχύσεις, η πτώτη φορτηγών και αυτοκινήτων στο μεγαλύτερο μέρος της πόλης.

Στη Φαλούτζα, τη μεγαλύτερη πόλη της επαρχίας, έχει χωριστεί με ψηλούς τοιμεντένιους τοίχους κατά γειτονίες, για να παροκλουθούνται και να ελέγχονται ευκολότερα οι κινήσεις των πολιτών, και απαγορεύεται η κίνηση φορτηγών και αυτοκινήτων στο μεγαλύτερο μέρος της πόλης.

Οι κάτοικοι διαμαρτύρονται ότι η Φαλούτζα έχει μετατραπεί σε αστυνομικό κράτος και ότι η αστυνομία συχνά βασανίζει και σκοτώνει ανθρώπους με την παραμική υποψία ότι μπορεί να έχουν σχέση με την Αλ – Κάιντα. Κι όσοι διαμαρτύρονται για την αστυνομία κακοποιούνται επίσης.

■ Στο υπόλοιπο Ιράκ

Σε άλλες περιοχές του Ιράκ, η βία έχει αυξηθεί και η κατάσταση επιδεινώνεται. Η οργάνωση Oxfam εκτιμά ότι το 28% των ποιδιών στο Ιράκ υποστήζονται, σε σύγκριση με το 19% πριν την αριστερή επιχείρηση «Surge», αν και τα υπάρχοντα στοιχεία δεν θεωρούνται ακριβή και αξιόπιστα.

Σύμφωνα με ανεξάρτητους παρατηρητές, τα στοιχεία που παρουσιάσαν ο Πετρέους και ο Κρόκερ δείχνουν ότι η βία έχει πέσει στο επίπεδο που ήταν το Μάιο του 2006, λίγους μήνες μετά τη βομβιστική επίθεση στο ιερό σιτικό τέμενος στην πόλη Σαμάρα, γεγονός που οι Αμερικάνοι θεωρούν ορόσημο για την αύξηση της εμφύλιας βίας. Με την εκτίμηση αυτή συμφωνεί και ο Κερκ Τζόνσον, που υπηρέτησε για 13 μήνες ως διευθυντής της στατιστικής υπηρεσίας στην αμερικανική πρεσβεία στη Βαγδάτη. «Στην καλύτερη περίπτωση – δήλωσε – αυτό που πετύχαμε είναι το στάτους κρύο του Μαΐου ή του Ιουνίου του 2006».

Οι Αμερικανικές δυνάμεις κατοχής του Ιράκ σχεδιάζουν να κατασκεύσουν μια στρατιωτική βάση στα σύνορα με το Ιράν, με τη δικαιολογία ότι θέλουν να ελέγχουν οπλων και μοχητών στην περιοχή, πού, όπως ισχυρίζονται, προέρχονται από το Ιράν. Η βάση θα επα

ΛΕΥΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ

Υπάρχει ένα πρόβλημα που κανονικά θα έπρεπε (σύμφωνα με τα όσα λέγονταν πριν αρχίσει η προεκλογική περίοδος) να αποτελεί το κέντρο της προεκλογικής αντιπαράθεσης των κομμάτων. Αναφερόμαστε στο Ασφαλιστικό, το οποίο από τα μέσα της δεκαετίας του '80 συζητείται κατά κόρον, μεταρρυθμίζεται κατά κόρον, προκαλεί ταξικές συγκρούσεις, αλλά δεν λύνεται (το γιατί έχει κατ' επανάληψη εξηγηθεί αναλυτικά από την «Κ»). Η κυβέρνηση της ΝΔ στα τριάμισι χρόνια της κυβερνητικής της θητείας είχε ξεκαθαρίσει ότι το Ασφαλιστικό θα αντιμετωπιστεί από την επόμενη κυβέρνηση, αφού προηγηθεί «ευρύς διάλογος με τους ενδιαφερομένους». Συνέστησε μάλιστα και «επιτροπή σοφών» για να το μελετήσει, στην οποία διόρισε ως επικεφαλής πρώτην αντιπρόεδρο του ΣΕΒ.

Θα περίμενε κανείς, λοιπόν, ότι η προεκλογική αντιπαράθεση θα είχε στο κέντρο της αυτό το μείζον κοινωνικό πρόβλημα, που αποδεδειγμένα ευαισθητοποιεί και κινητοποιεί την πλειοψηφία του κόσμου της δουλειάς. Ακριβώς γι' αυτό, όμως, το Ασφαλιστικό δεν έγινε κεντρικό θέμα της προεκλογικής αντιπαράθεσης, δεν συζητείται, κι όταν συζητείται (συνήθως ύστερα από δημοσιογραφικά ερωτήματα) οι απαντήσεις είναι σκόπιμα ασαφείς, αόριστες, γενικόλογες. Και προπαντός ταυτόσημες: ΝΔ και ΠΑΣΟΚ δίνουν ακριβώς τις ίδιες απαντήσεις!

Νομίζουμε πως δεν αξίζει να συζητάμε για το αν η νέα μεταρρύθμιση του Ασφαλιστικού, που θα επιχειρηθεί, όποια κι αν είναι η κυβέρνηση από μεθαύριο, θα είναι σε βάρος των εργαζόμενων και συνταξιούχων. Το μόνο που μπορεί να συζητήσει κανείς είναι η μεθόδευση και η κλιμάκωση (ο Αλογοσκούφης μέσα στη βδομάδα υπαινίχτηκε ότι θα υπάρξουν διαδοχικές παρεμβάσεις και όχι μία σαρωτική). Εχει, όμως, καμιά σημασία η μεθόδευση που θα ακολουθήσει ο ταξικός αντίπαλος, όταν δεν υπάρχει στοιχειώδης προετοιμασία για ταξική άμυνα, όταν η πέμπτη φάλαγγα (συνδικαλιστική γραφειοκρατία) είναι έτοιμη να πουλήσει τα εργατικά συμφέροντα, όπως έχει πράξει και στο παρελθόν (1990, 1992, 2002);

Οι εκπρόσωποι της κεφαλαιοκρατίας δικαίως κρατούν κρυμμένα τα χαρτιά τους για το Ασφαλιστικό και δεν το καθιστούν διακύβευμα της προεκλογικής περιόδου. Ζητούν λευκή επιταγή, όπως συνθίζουν, ιδιαίτερα τις δυο τελευταίες δεκαετίες. Πόσο σημασία θα έχει, όμως, το όποιο εκλογικό αποτέλεσμα στη διαμόρφωση των εξελίξεων; Πιστεύει κανείς ότι, αν αλλάξουν οριακά οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί, θα διαμορφωθούν άλλοι όροι;

Αυτή είναι η πιο επικίνδυνη παγίδα. Να βλέπει κανείς τα διακυβεύματα της ταξικής πάλης μέσα από το παραμορφωτικό πρόσμα των θεσμών του συστήματος εξουσίας και των συσχετισμών που διαμορφώνονται ανάμεσα στους διαχειριστές τους. Αν η εργατική τάξη και όλοι οι εργαζόμενοι θέλουν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους στην Κοινωνική Ασφάλιση, θα πρέπει να αντιμετωπίσουν το πολιτικό σύστημα (σε όλο το πολύχρωμο φάσμα του) ως ταξικό αντίπαλο και να έρθουν σε πλήρη ρήξη μαζί του.

■ Βίοι παράληπτοι (1)

Θα αιχθεί όχι ο ΦΠΑ μετά τις εκλογές; 'Η μήπως δια μειωθεί από το ΠΑΣΟΚ, που είχε καταγγείλει την κατά μία μονάδα αύξησή του από την κυβέρνηση Καραμανλή; Το δέμα ετέθη κατ' επανάληψη από τους δημοσιογράφους, οι αρχηγοί του δικομματισμού προσπάθησαν να το αποφύγουν, αλλά στις συνεντεύξεις που έδωσαν στη ΔΕΘ αναγκάστηκαν να απαντήσουν.

Ο Καραμανλής απάντησε ότι αύξηση του ΦΠΑ «δεν είναι στις προδέσεις μου», για να συμπληρώσει απονευτί: «Άλλα κανένας δεν μπορεί να προβλέψει το μέλλον, σε δύο, σε τρία, ή σε τέσσερα χρόνια. Και αυτό βέβαια το καταλαβαίνετε όλοι! Οταν από το προεκλογικό μπαλκόνι, μια βδομάδα πριν τις εκλογές και σε συνδήκες που η κυβέρνηση φοβάται ότι μπορεί και να μην ξαναείναι κυβέρνηση δίνεται τέτοια απάντηση, καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει.

Ο Γιωργάκης στην αρχή το 'παιχνε φιλολαϊκός: «Έγω μπορώ να σας πω ότι η δέσμευσή μας είναι να μειώσουμε το ΦΠΑ ή μάλλον ακόμα περισσότερο, για να το πω πιο συγκεκριμένα, να μειώσουμε την φαλίδα μεταξύ άμεσης και έμμεσης φορολογίας». Αμέσως τα στέλέχη του σφύριξαν ότι είπε παπαριά και λίγο μετά το διόρθωσε, απαντώντας σε δημοσιογράφο που υπέβαλε άλλη, άσχετη με το ΦΠΑ ερώτηση: «Θέλω μάλιστα εδώ να διορθώσω ή να συμπληρώσω κάτι. Διότι μου είπαν ότι, πιθανώς δεν ήμουν σαφής. Είμαι πολύ σαφής και σε ότι αφορά το ΦΠΑ. Δεν δια αυξήσουμε το ΦΠΑ». Άρα, ο ΦΠΑ δα παραμείνει (τουλάχιστον) ο ίδιος. Πώς του ξέφυγε και προηγουμένως μήλησε για μείωση; Έλα μου ντε. Και γιατί δεν έμεινε στα περι μείωσης, που είναι και αβανταρικά σε σχέση με τα όσα δηλώνει ο Καραμανλής; Γιατί το ΠΑΣΟΚ είναι ένα υπεύθυνο κόμμα της κεφαλαιοκρατίας και ξέρει να χαλιναγωγεί ακόμα και την προεκλογική του προπαγάνδα. Να μη καλλιεργεί προσδοκίες στο λαουτζίκο.

ΥΓ: Το βράδυ, στο κεντρικό δελτίο του MEGA, ο χρυσοχοΐδης δεν είχε κανένα πρόβλημα να πει πως το ΠΑΣΟΚ δα μειώσει τον ΦΠΑ!

■ Βίοι παράληπτοι (2)

Ποια είναι η κατεύθυνση της ανασυ-

γκρότησης που ΝΔ και ΠΑΣΟΚ υπόσχονται στην πυρόπληκτη Ηλεία; Και αυτό το δέμα τέθηκε στις συνεντεύξεις Τύπου της ΔΕΘ.

Ο Καραμανλής, αν και του επισημάνθηκε από εκπρόσωπο ΜΜΕ της Ηλείας, ότι «αυτό που έχει μεγάλη σημασία είναι να μην φύγουν οι κάτοικοι από το τόπο τους» απάντησε με γενικολογίες, χωρίς να πει τίποτα συγκεκριμένο. Χωρίς να δώσει ένα αδρό περίγραμμα κάποιου σχεδίου ανασυγκρότησης. Προσέξτε...

σαφήνεια: «Έκείνο που ανήγγειλα λίγες ημέρες μετά τη δεομηνία, είναι ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης και ανάπτυξης των περιοχών, όχι μόνο περιβαλλοντικά αλλά και οικονομικά. Τα κίνητρα που δια δοδούν, οι επιδοτήσεις, και πιθανώς τα φορολογικά κίνητρα, δια εξειδικευτούν στο αμέσως επόμενο διάστημα και μάλιστα σε διάλογο με τους φορείς του τόπου. Να είστε βέβαιοι ότι η απάντηση σας ηχήσει ίσως λίγο φιλόδοξο αυτό ήταν μία τραγωδία που ζήσαμε, αλλά μέσα από αυτή την τραγωδία ίσως μας δίνεται μία ευκαιρία, αν δράσουμε αποτελεσματικά, να κάνουμε τα πράγματα για τις περιοχές αυτές καλύτερα απ' ότι ήταν»!!!

Ο Γιωργάκης είπε να το πάιξε... συγκεκριμένος. «Αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε και αυτή είναι η πρότασή μας, συμβολίζεται από τη νέα Ολυμπία. Ουσιαστικά είναι μια πρόταση ανασυγκρότησης, που βασίζεται στον πολιτισμό, σε μια πανεπιστημιούπολη, στην οικολογική ανάπτυξη των αγροτι-

κών προϊόντων, στην προστασία του περιβάλλοντος και σε μια τουριστική ανάπτυξη που σέβεται το περιβάλλον!!! Ντίνειλαντ στην Ολυμπία και τουριστική ανάπτυξη. Όσο για τη φτωχή αγροτιά, την πλεονηφάνεια των κατοίκων στις πυρόπληκτες περιοχές, να πάει να...

■ Ολα τα μωρά στην πίστα...

Μετά τον δεατρικό επιχειρηματία (ήτοι

■ Στο στόχαστρο η μονιμότητα

Δεν είμαστε διεστραμμένοι, αλλά η δουλειά της εφημερίδας μας επιβάλλει να υφιστάμεδα όλες τις παπαριές των κομμάτων και των αρχηγών τους. Τα παρακολουθούμε εμείς, τα κοσκίνιζουμε και ενημερώνουμε εσάς που αποφεύγετε το συνεχές μαρτύριο.

Οταν, λοιπόν, ρωτήθηκε ο Καραμανλής στη συνέντευξη Τύπου της Θεσσαλονίκης για την έως τώρα πολιτική της κυβέρνησής του στις ΔΕΚΟ, απάντησε πως το μεγαλύτερο επίτευγμα ήταν η αλλαγή του δεσμικού πλαισίου και η κατάργηση της μονιμότητας για τους νεοπροσλαμβανόμενους εργαζόμενους. Μάλιστα, έχουναν ενεργώντας, δεν εξέδεσε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, αναφερόμενος στη δημόσια (βλέπε ΟΤΕ) ή σιωπηρή (βλέπε ΔΕΗ) συμφωνία με την κυβέρνηση σ' αυτό το ιστορικό χαρακτήρα αντεργατικό μέτρο (πούλησαν τα παιδιά τους οι αλήτες).

Εκείνο, όμως, που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι αυτή η τοποθέτηση του Καραμανλή προοινίζεται και την προώθηση ανάλογης ρύθμισης και στο λεγόμενο στενό δημόσιο τομέα. Το δεσμικό πλαισίο υπάρχει και το Σύνταγμα δεν αποτελεί εμπόδιο. Η πλήρης ανατροπή των εργασιακών σχέσεων είναι επί δύρας.

καπιταλιστή) και πρωταγωνιστή σε τηλεοπτικές σαπουνόπερες που... μορφώνουν και διαπαιδαγωγούν καθημερινά τον ελληνικό λαό, Κώστα Καζάκο, που τοποθετήθηκε συμβολικά (προφανώς, λόγω της τεράστιας πολιτιστικής και κοινωνικής προσφοράς του μέσω της «Βέρας στο δεξί») επικεφαλής στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας, μετά την κολλήτη του μεγάλου δημοκράτη και πατριώτη Χριστόδουλου Παρασκευαΐδη, Γαρυφαλλία (Λιάνα) Κανέλλη, στην οποία απονεμήθηκε έδρα στην Α' Αδήνας (έχει μπόλικες, προχωρημένης ηλικίας δεούσες η περιοχή), ήρθε η ώρα να επανακάμψει και ένας φίλος από τα παλιά, με τον οποίο οι σχέσεις τα τελευταία χρόνια δεν ήταν καδόλου καλές [μια εδρούλα είχε διεκδικήσει κι αυτός, διότι την εδικαιούτο, όπως έλεγε στην άψογη αρχαιοελληνική διάλεκτο με την οποία απευθύνεται στο χριστεπώνυμο πλήθος]. Ο Κώστας Ζουράρις απευθύνει «κάλεσμα ενίσχυσης του ΚΚΕ», όπως μας πληροφόρησε με διμυραβικό δημοσίευμα o «Ριζοσπάστης» (7.9.07). «Στο πλευρό των υποψηφίων βουλευτών του ΚΚΕ δίνει τη μάχη και ο πολιτειολόγος Κώστας Ζουράρις», μας πληροφορεί το δημοσίευμα (αλήθεια, γιατί σκέτα πολιτειολόγος και όχι εκδότης διευθυντής της υπερσυντηρητικής «Μακεδονίας»);. Βέβαια, μετά τις εκλογές ο Ζουράρις μπορεί να τους ξαναπεράσει γενέσει δεκατέσσερις, αλλά ποιος δίνει σημασία σ' αυτά, όταν έχει μπροστά του τον υπέρτερο στόχο του διεμβολισμού του υπερσυντηρητικού-ελληνορθόδοξου ακροατήριου της Βόρειας Ελλάδας; Μόνο ένας Ζουράρις μπορεί να μπει σφήνα ανάμεσα σε Καρατζαφέρη και Παπαδεμελή.

ΥΓ: Πολύ πιο σεμνή είναι η στήριξη του αρχιπλοιάρχου ε.α. Αντώνη Κακαρά, ο οποίος καλεί, από των στηλών της εφημερίδας του Περισσού, «τους συναδέλφους στρατιωτικούς εν ενεργεία και αποστράτους να στηρίξουν το ΚΚΕ χωρίς καμία επιφύλαξη και αναστολή», διότι «η πολιτική και οι δέσεις του ΚΚΕ και στον τομέα της Εθνικής μας Αρμνας είναι πρόσθιτος λόγος να ενισχυθεί».

■ Η ψήφος δεν έχει χρώμα

Και για να μην κατηγορηθούμε ότι παρατραβάμε την κριτική για την προσπάθεια του Περισσού να μαζέψει ψήφους από τα πιο δεξιά κοινωνικά στρώματα, σας ενημερώνουμε ότι -όπως μας ενημέρωσε ο «Ριζοσπάστης» «την Αστυνομική Διεύθυνση Κορινθίας, την Πυροσβεστική και τη Λιμενική Υπηρεσία Κορίνθου επισκέφτηκαν οι υποψήφιοι βουλευτές του ΚΚΕ στην Κορινθία και ο Γιάννης Νάκης, μέλος της ΚΕ του Κόμματος [σ.ο. είναι ο υπεύθυνος για τους μπάτσους]. Οι εκπρόσωποι του Κόμματος κάλεσαν τους εργαζόμενους στα Σώματα Ασφαλείας [sic!] να καταδικάσουν τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, να ψηφίσουν ΚΚΕ». Για ποιο λόγο; Διότι ο Περισσός τους αντιμετωπίζει «ως εργαζόμενους που αντιμετωπίζουν σοθαρά προβλήματα», διότι «στήριξε από την πρώτη στιγμή το δικαίωμά τους στο συνδικαλισμό καθώς και τα αιτήματά τους ως μισθωτών». Δεν παρέλειψαν δε να υπογραμμίσουν ότι από τον αιταρχισμό και την καταστολή «δεν εξαιρούνται οι υπάλληλοι των σωμάτων ασφαλείας»!

Το πρώτο που θα σημειώσει κάποιος είναι ότι με τέτοιες δραστηριότητες εκείνο που επιδιώκεται είναι η νομιμοποίηση των μπάτσων και νερόμπατων ως «παιδιών του λαού». Ομως, είπαμε, η ψήφος δεν έχει χρώμα. Φτάνει να πέσει στην κάλπη.

■ Μπίζνες και προπαγάνδα

Αρχικά, το δεσποταριάτο, με εντολή Χρυσόδουλου, ανακοίνωσε ότι προσφέρει για τους πυρόπληκτους 500.000 ευρώ. Μετά τη γενική αγανάκτηση, το ξανακοίταξαν και διπλασίσασαν το ποσό. Εκείνο που δεν άλλαξαν είναι η απόφασή τους να ανοίξουν χωριστό λογαριασμό συγκεντρωσης χρημάτων, ανεξάρτητο απ' αυτόν του Ταμείου Μολυβιάτη. Κορόϊδα είναι; Ο, τι λεφτά δώσουν για να κάνουν το κομμάτι τους, δια έχουν συγκεντρωθεί από αφελείς πιστούς. Κι ό, πι περισσέψει στα ταμεία των μητροπόλεων τους και στις μπίζνες. Χώρια τις κονόμες της «Αλληλεγγύης».

Ο Χρυσόδουλος, όπως είναι γνωστό, δεν δίστασε από το Μαϊάμι να κάνει και προπαγάνδα υπέρ της «δεξιάς του Κυρίου», μιλώντας για «ευρύτερο σχέδιο πολιτικής αποσταθεροποίησης της χώρας μας ίσως κι εν όψει των εκλογών». Παραπάντα χοντρή αυτή η δήλωση, για να την καταπιούν ακόμα και οι δεσποτάδες που κάνουν πολιτικό παιχνίδι κυρίως με υποψήφιους από τα δυο μεγάλα κόμματα κι όχι με το ένα ή το άλλο κόμμα. Ετσι, βγήκε ο Ανδρίμος και άδειασε δημοσίως τον Χρυσόδουλο, ο οποίος κατάλαβε τη γκάφα κι έβαλε τον παρακοιμώμενό του (και) στο Μαϊάμι Θεόκλητο να δηλώσει ότι «παρανόμηκαν οι δηλώσεις του μακαριωτάτου»!

Κάλπες πάνω στα αποκαΐδια. Κάλπες Καπάνια σε 66 φρεσκοσκαμμένους τάφους. Κάλπες μπροστά σε εκατοντάδες χιλιάδες άνεργους, σε εκατομμύρια φτωχούς, σε νέους με στοιχειώμενά όνειρα. Κατά τα άλλα... γιορτή της δημοκρατίας.

Δεν έχουν άδικο όσοι χαρακτηρίζουν έτοι τις βουλευτικές εκλογές. Γιατί μας παραπέμπουν ευθέως στην ουσία αυτής της δημοκρατίας. Πίσω από την τυπική ισότητα της ψήφου, κρύβεται η τεράστια κοινωνική ανισότητα. Πίσω από τη γενική ισότητα του πολίτη κρύβεται ο βαθύς δισχωρισμός σε εκμεταλλεύτες και εκμεταλλεύμενους, σε πλούσιους και φτωχούς. Πίσω από τη διακριτική συνάντηση της δικτούριας: της δικτούριας του κεφάλαιου πάνω στην εργατική τάξη και τα άλλα εργαζόμενα στρώματα της κοινωνίας.

Με τι μούτρα να μιλήσουν γι' αυτή την ουσία όσοι μας ζητούν αύριο να προσέλθουμε στην κάλπη και να τους ψηφίσουμε; Και δε μιλάμε μόνο για τους δύο μονομάχους του δικομματισμού, που έτοι

μπέτι την ξέρουν τη δουλειά.

Αυτοί που έχουν κάθε λόγο να γιορτάζουν χαμηλώνουν τους τόνους στο έβγαλη της προεκλογικής περιόδου και ταυτόχρονα ρίχνουν τη γραμμή:

«Είναι σήγουρο ότι την επομένη των εκλογών οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου, είτε από τη θέση της κυβέρνησης είτε από τη θέση της αντιπολίτευσης, θα κληθούν να διαχειριστούν μια δύσκολη κατάσταση. Οι βαθιές τομές στην οικονομία εμφανίζονται επιτακτικότερες από ποτέ και οι μεταρρυθμίσεις δεν πρέπει να καθυστερήσουν άλλο. Απαιτείται νηφαλίτητη και διάθεση για συναντητικές λύσεις, προκειμένου η ελληνική οικονομία να κινηθεί με τη μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια στα ταραγμένα νερά της παγκοσμιοποίησης» (Ημερησία, του συγκροτήματος Μπόμπολα).

«Όταν θα κλείσουν οι κάλπες και θα πέσει η αυλαία της αναμέτρησης θα έρθει η ώρα της ευθύνης. Ασχετα από ποιος θα κερδίσει και ποιος θα χάσει θα πρέπει να δοκιμάσουν να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι και να διαπιστώσουν αν μπο-

ώματα περικόπτονται, εργασιακές σχέσεις ανατρέπονται, κατακτήσεις δυο αιώνων αφαιρούνται. Καμιά εκλογή δεν στάθηκε ικανή να ανακόψει αυτή την προρεία. Δε λέμε να την ανατρέψει, αλλά έστω να την ανακόψει.

Η αυριανή μέρα είναι μια στιγμή. Μια στιγμή έξω από τη διαδικασία της τοξικής πάλης (στις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί). Αν έχει κάποια σημασία η στάση μας αυτή τη στιγμή είναι για να στελουμείνεται μήνυμα. Ενα μήνυμα καθολικής αντίθεσης στο σύστημα της μισθωτής σκλαβίας και στους θεσμούς του. Απέχοντας από την εκλογική φάρσα (ή έστω ρίχνοντας άκυρο «δαγκωτό»). Ενα μήνυμα όχι για αύριο, αλλά για μεθαύριο και για κάθε μέρα που θ' ακολουθήσει. Γιατί αν είναι να τους καταγγείλουμε στις εκλογές και μετά ν' αράξουμε στον κα-

Αύριο ΑΠΟΧΗ μεθαύριο οτο δρόμο

κι αλλιώς σ' αυτά δεν έδωσαν πιοτέ σημασία. Δε μιλάμε μόνο για την καθεστωτική αριστερά, που ζητά εκλογική δύναμη υποσχόμενη καλύτερο αύριο στους εργαζόμενους, τους αγώνες των οποίων θα υποκαταστήσουν οι κοινοβουλευτικές ομάδες (αφού δεν ογνωνίζεστε στους δρόμους, ψηφίστε εμάς να ογνωνίστε στη Βουλή!). Μιλάμε και για την «άλλη» αριστερά, που ζητά ψήφους για να εκπροσωπήσει μέσω αυτών... τους ταξικούς και κοινωνικούς αγώνες. Που δεν διστάζει να ελεεινολογήσει και να συκοφαντήσει στάσεις συνολικής καταγγελίας του στημένου κοινοβουλευτικού παιχνιδιού, όπως η αποχή και το άκυρο, μοιράζοντας πιστοποιητικά... αγωνιστικής μόνο σε όσους ρίχνουν το δικό τους «κουκί» στην κάλπη (κι ας επιστρέψουν μετά στον νιρβάνα του «καναπέ»).

Ποιος γιορτάζει αύριο; Γιορτάζουν οι κεφαλαιοκράτες, ντόπιοι και ξένοι, γιατί θα έχουν μια κυβέρνηση με νωπή τη «λαϊκή εντολή», η οποία δεν θα υπηρετήσει τα συμφέροντά της μόνο στη γενική μορφή, αλλά και στην ειδική μορφή που απαιτεί η συγκυρία, παίρνοντας από την προστασία της ψήφου του, όταν δεν είναι λαμπρό, όταν δεν έχει πουλήσει την αξιοπρέπεια του για μια θέση εργασίας; Τι πρόκειται να βγει, όσο κι αν αλλάξουν οι συσχετισμοί; Μήπως πρώτη φορά θα έχουν αλλάξει οι συσχετισμοί; Τι έγινε όλες τις προηγούμενες φορές; Τι έγινε σχετικά πρόσφατα στην Ιταλία και λόγο πιο πριν στη Γερμανία; Σταμάτησε η λειτουργία του συστήματος της εκμετάλλευσης και καταπίεσης; Βελτιώθηκε έστω και στο έλαχιστο τη κατάσταση των εργαζόμενων; Μειώθηκε η ανεργία, αυξήθηκαν οι κοινωνι

■ **Κουκουλώνει το σκάνδαλο των ομολόγων**

Αλογοσκούφης σε ρόλο υπερδικαστή

Διαδικτυακή συνέντευξη σε τρία οικονομικά sites έδωσε την περαιμένη Δευτέρα ο Αλογοσκούφης. Μια καθαρά προεκλογική συνέντευξη, που δεν έβγαλε ειδήσεις, αφού τα «βαριά χαρτιά» των κομμάτων παραμένουν κρυμμένα την προεκλογική περίοδο. Είχαν, όμως ενδιαφέροντα σάσα είπε για το σκάνδαλο των ομολόγων και το πόρισμα Ζορμπά.

Ξεκίνησε λέγοντας ότι κανένα πολιτικό στέλεχος της ΝΔ δεν έχει ευθύνη για το σκάνδαλο. «Το μόνο πραγματικά πολιτικό στέλεχος που βρέθηκε, ο οποίος έχει ευθύνες, ήταν ο Γενικός Διευθυντής του ΠΑΣΟΚ». Ενας από τους δημοσιογράφους παρατήρησε το αυτονότο: «Δεν γνωρίζουμε ακόμα το πόρισμα Ζορμπά για να γνωρίζουμε αν υπάρχουν αλλού πολιτικές ευθύνες». Και τότε ο Αλογοσκούφης τους άφησε κάγκελο. Έχει ενδιαφέροντας ο διάλογος.

Αλογοσκούφης: Το πόρισμα Ζορμπά το γνωρίζουμε, διότι κάποιοι φρόντισαν και βγήκε στη δημοσιότητα. Σήμερα το γνωρίζουμε.

Δημοσιογράφος: Ενα μέρος του.

Αλογοσκούφης: Δεν ξέρω αν είναι ένα μέρος του. Άλλα σε κάθε περίπτωση, επειδή όλες οι έρευνες έχουν γίνει από τις Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, από την Υ.Ε.Ε., εγώ γνωρίζω όλα τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του ο κ. Ζορμπάς. Τα στοιχεία αυτά δεν στοιχειοθετούν τίποτα άλλο από μια συγκεκριμένη περίπτωση, που κάποια χρηματιστηριακή εταιρεία υπερτιμολόγησε κάποιο ομόλογο και κάποια Ταμεία αγόρασαν αυτό το υπερτιμολογημένο ομόλογο.

Δημοσιογράφος: Μπορεί ο Υπουργός Οικονομίας να γνωρίζει όλα τα στοιχεία μας ανεξάρτητης αρχής, όπως είναι η Υπηρεσία που προΐσταται ο κ. Ζορμπάς;

Αλογοσκούφης: Η Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων υπόκειται στο Υπουργείο Οικονομικών. Αυτή έκανε την έρευνα. Ο κ. Ζορμπάς απλώς αξιολόγησε τα στοιχεία. Ο κ. Ζορμπάς δεν έχει τη δυνατότητα να κάνει ο ίδιος έρευνα. Και καμία άλλη ανεξάρτητη αρχή, χρησιμοποίησε την Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων, η οποία είναι Υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών. Εμείς έχουμε δώσει όλη τη βοήθεια που μπορούσαμε για να διαλευκανθεί αυτή η υπόθεση. Και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και η Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων. Τα στοιχεία βρίσκονται στη δικαιοσύνη και όταν θα τα αξιολογήσει η δικαιοσύνη - γιατί η δικαιοσύνη έχει συγκεκριμένες διαδικασίες και οι διαδικασίες αυτές θα δείξουν τι ακριβώς συνέβη και τι δεν συνέβη - ασφαλώς οι ένοχοι θα πιωρθούν. Υπάρχουν ένοχοι, υπάρχουν χρήματα που χάθηκαν, δεν υπάρχει ομφιβολία».

Ο Αλογοσκούφης αυτοαναγορεύτηκε σε υπερδικαστή και προσδιόρισε το πλαίσιο των κατηγοριών και των κατηγορούμενων. Φυσικά, στην προσπάθειά του να αδειάσει τον Ζορμπά, αράδιασε μια σειρά ψέματα. Είναι φέμα ότι ο Ζορμπάς απλώς αξιολόγησε τα στοιχεία της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων του υπουργείου Οικονομικών, επομένως τα ξέρει όλα ο Αλογοσκούφης. Ο Ζορμπάς, όπως ξέρουν οι πάντες, πήρε καταθέσεις από όλους σχεδόν τους εμπλεκόμενους στην υπόθεση, ζήτησε ανοίγματα λογαριασμών κ.λπ. Είναι φέμα ότι επίμεμπτη είναι μόνο μια περίπτωση υπερτιμολόγησης ομόλογου. Αν μη τι άλλο, πέρα από το δομημένο ομόλογο των 280 εκατ. ευρώ της JP Morgan, ο Ζορμπάς ψάχνει (έχουν ήδη βγει στοιχεία στο φως) και το ομόλογο που πουλήσε η «Τρωάλος» στο ΤΣΠΕΑΘ.

Τι δείχνουν τα σάσα είπε ο Αλογοσκούφης; Οτι η κυβέρνηση, με προκλητικό και χοντροκομμένο τρόπο, έχει ήδη δρομολογήσει τη διαδικασία κουκουλώματος του σκανδάλου.

ΥΓ: Ή... ανεξάρτητη Δικαιοσύνη «θυμήθηκε» ξαφνικά να παραπέμψει τους «κουμπάρους» να δικαιούνται με απευθείας κλήση στο ακροστήριο. Κατέθεσε κι αυτή τον οβιό της στο προεκλογικό «ίματζ μέικινγκ» της κυβέρνησης Καραμανλή. Οταν έρθει η ώρα της δίκης θα τα ξαναπούμε.

Μπορεί το Ασφαλιστικό να μην έχει αποτελέσει όχι κεντρικό αλλά ούτε καν ένα από τα βασικά θέματα της προεκλογικής αντιπαράθεσης (τα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας δεν επιθυμούν κάτι τέτοιο και κρατούν κρυφές τις πραγματικές απόψεις τους, ενώ σ' αυτό αβαντάρονται για ευνόητους λόγους από τα ΜΜΕ), όμως κάποιες κουβέντες λέγονται και κάποιες τους ξεφεύγουν.

Καραμανλής και Παπανδρέου απαντούν με προεκλογικό τρόπο σε όποιες ερωτήσεις τίθενται: δεν θα αυξήσουμε τα όρια ηλικίας, δεν θα μειώσουμε τις συντάξεις. Η απάντηση αυτή είναι τόσο αόριστη, ώστε να χωρά μέσα της το αντίθετο. Για παράδειγμα, με το σχεδιαζόμενο χτύπημα των Βαρέων και Ανθυγεινών και την κατάργηση κάθε δυνατότητας συνταξιοδότησης κάτω από τα 65 (π.χ. ακόμα και με 35 χρόνια δουλειάς), η μέση ηλικία συνταξιοδότησης θα αυξηθεί κατά 2 με 3 χρόνια. Κι αυτά, ως γνωστόν, είναι και στις πρόθεσεις και στα προγράμματα των δύο κομμάτων. Επίσης, το «δεν θα μειώσουμε τις συντάξεις» είναι τόσο αόριστο, ώστε να χωράει άνετα τη γενική εξισωση των συντάξεων προς τα κάτω, προς τα κάτωτερη, προς τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος στο σύνολο του, γιατί προγματικά υπάρχει ένα πρόβλημα βιωσιμότητας. Θα υπάρξουν και παρεμβάσεις, που θα έχουν και άμεσο αποτέλεσμα στη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος στο οποίο συνολικά μειώνεται η μεσοχρόνια βιωσιμότητα του συστήματος». Άρα, βαδίζουμε προς συνεχείς αιφνιδιασμούς, ώστε οι εργαζόμενοι να υποχρεωθούν σε μια άμυνα οπισθοφυλακών και οι όποιες ασφαλιστικές κατακτήσεις απέμειναν να «ξεπουλιάζονται» η μία μετά την άλλη. Κάτι που ήδη το έχουμε δει να συμβαίνει από το 1990 μέχρι σήμερα (τελευταία παρέμβαση της Εθνομόρας Ρέπτη, ανοιχτά ζητήματα του οποίου έχει ρυθμίσει η ΝΔ, όπως π.χ. τα σχετικά με τους τραπεζοϋπάλληλους).

Από τα ελάχιστα που ακούστηκαν προεκλογικά ξεχωρίζει μια απάντηση που έδωσε ο Αλογοσκούφης σε διαδικτυακή συνέντευξη του σε δημοσιογράφους τριών ηλεκτρονικών sites. Πρώτα περιέγραψε μια διαδικασία

■ Ομόλογο ΤΣΠΕΑΘ

Ένοχη σιωπή από την κυβέρνηση

ΟΖορμπάς δεν μίλησε προεκλογικά για το σκάνδαλο με το ομόλογο του ΤΣΠΕΑΘ, όμως τα στοιχεία που έχει διαφρέσει είναι αρκετά για να κάνουν ζημιά στην κυβέρνηση, η οποία από τη μεριά της τηρεί ένοχη σιωπή, ενώ ο Αλογοσκούφης (επειδή έρει πως η κυβέρνηση έχει λερωμένη τη φωλιά της) έσπευσε να δηλώσει ότι δεν υπάρχει τέτοιο σκάνδαλο (βλέπε διπλωνή στήλη!).

Τα στοιχεία αποκαλύπτουν ένα πολυπλόκαρμο σύστημα μοιράσματος μιζών ανάμεσα σε διάφορα κέντρα, μέσω τραπεζών του εξωτερικού και off shore εταιριών. Χάνεται όποιος προσπαθήσει να βγάλει άκρη. Τα πρόσωπα που φέρονται να πρωταγωνιστούν σ' αυτόν τον τρελό χορό είναι ο (ακόμη και τώρα!) πρόεδρος του ΤΣΠΕΑΘ Ν. Καπτράνος (ο μόνος που βγαίνει δημόσια και δηλώνει ότι δεν είναι ένοχος και

σεντάξεις κάτω από 600 ευρώ και ένα ελάχιστο ποσοστό τους, για να μην πεθάνουν, εισπράττουν και το άθλιο φιλανθρωπικό βιόθημα του ΕΚΑΣ! Οταν οι αστοί πολιτικοί μιλούν για αδικίες μεταξύ κατηγοριών μισθωτών, έχουν στο μισθό τους όχι τη βελτίωση των συντάξεων, αλλά τη γενική εξίσωση προς τα κάτω, προς το άθλιο επίπεδο παροχών του ΙΚΑ.

σία διαδοχικών ανατροπών:

«Δεν θα λυθεί σε μία δύση το ασφαλιστικό, μην έχουμε καμία αυταπάτη. Το ασφαλιστικό θα απαιτήσει διαδοχικές προσεγγίσεις, είναι ένα πρόβλημα μεσοχρόνιο, έχει πολλές παραμέτρους, απαιτεί διαδοχικές προσεγγίσεις... Θα υπάρξουν παρεμβάσεις, που θα έχουν και άμεσο αποτέλεσμα στη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος στο σύνολο του, γιατί πρόβλημα βιωσιμότητας θα έχει το ασφαλιστικό πρόβλημα της βιωσιμότητας των συντάξεων».

Αμέσως μετά, ο Αλογοσκούφης έγινε πιο σαφής (αν και πάντα γενικολόγος): «Και θα υπάρξουν και παρεμβάσεις, οι οποίες θα αποκαταστήσουν μεγάλες αδικίες που υπάρχουν μεταξύ

κατηγοριών μισθωτών. Το πρότυπο μας είναι το ΙΚΑ. Αυτό είναι το πρότυπο του ασφαλιστικού συστήματος και σε αυτό το πρότυπο πρέπει να προσαρμοστούν σταδιακά όλες οι κατηγορίες των Ταμείων των μισθωτών!

Πρότυπο, λοιπόν, το ΙΚΑ, με την κατώτερη σύνταξη της ντροπής. Το ΙΚΑ στο οποίο το 80% των συνταξιούχων παίρνει

Ασύλληπτα κέρδη

Κατά 91% αυξήθηκαν τα κέρδη των τριών μεγαλύτερων ιδιωτικών ομίλων στο χώρο της Υγείας (Ιατρικό Αθηνών, Υγεία, Euromedica) το πρώτο εξάμηνο του 2007, σε σχέση με το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2006. Από 22,95 εκατ. ευρώ το πρώτο εξάμηνο του 2006 εκτινάχτηκαν στα 43,8 εκατ. ευρώ το 2007. Εννοε

Προεκλογικά παιχνιδάκια με τα ποσοστά ανεργίας

Μέχρι τις 21 Αυγούστου που η ΕΣΥΕ δημοσιοποίησε τα στοιχεία για την ανεργία του Μάιη του 2007 ο υφυπουργός Εργασίας Γερ. Γιακουμάτος, αλλά και άλλοι υπουργοί έκαναν παιχνιδάκια με τα τριμηνιαία στοιχεία της ΕΣΥΕ για την απασχόληση και την ανεργία. Παίρνοντας σαν βάση το ποσοστό ανεργίας του Α' τριμήνου του 2004, που ήταν 11,2%, και συγκρίνοντάς το με το ποσοστό ανεργίας του Γ' τριμήνου του 2006, που ήταν 8,3%, ιοχυρίζονταν ότι μειώσαν την ανεργία κατά 3 ποσοστιαίες μονάδες. Οι πολιτικοί που όσο ήταν στην αντιπολίτευση ισχυρίζονταν ότι θα εισάγουν στην πολιτική νέο ίθος και ύφος, κάνοντας τη μεγαλύτερη αλλημείρα προκειμένου να εμφανίσουν την ανεργία σημαντικά μειωμένη.

Πρέπει, καταρχάς, να θυμίσουμε ότι, σύμφωνα με όσα έχουν καθιερωθεί στην ΕΕ και ακολουθούν πιστά (επειδή τις βολεύει) όλες οι κυβερνήσεις, πράσινες και μπλε, ως απασχολούμενος θεωρείται όποιος απασχολήθηκε έστω και για 1 ώρα τη βδομάδα που γίνεται η έρευνα εργατικού δυναμικού! Αντιλαμβάνεστε πόσο μειώνε-

όπως ισχυρίζονται ψευδέστα-
τα η κυβέρνηση και τα παπα-
γαλάκια της.

Εδώ πρέπει να θυμίσουμε αυτό που επαναλαμβάνουμε κατά κόρο: τα στοιχεία που εμφανίζει η Στατιστική Υπηρεσία του ΙΚΑ είναι τα μόνα προγματικά για την απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα και σύμφωνα μ' αυτά η κατάσταση είναι διαφορετική απ' αυτή που παρουσιάζει η ΕΣΥΕ. Με την πρώτη ευκαιρία θα παρουσιάσουμε τα στοιχεία του ΙΚΑ για την απασχόληση το 2006. Σημειώνουμε ότι, λόγω της επεξεργασίας των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ), που καταθέτουν οι εργοδότες στα υποκαταστήματα του ΙΚΑ όταν πληρώνουν τις εισφορές, υπάρχει μια καθυστέρηση ενός έτους περίπου στη δημοσιοποίηση των στοιχείων για την απασχόληση.

Ας δούμε τώρα τις μηνιάτικες καταγραφές των ποσοστών ανεργίας από την ΕΣΥΕ. Αυτές καθιερώθηκαν με τη «νέα διακυβέρνηση» και παρουσιάζουν αποκλίσεις σε σχέση με την τριμηνιαία καταγραφή της ανεργίας, που κυμαίνονται από 0,03% έως 0,1%. Πιθανόν οι

αποκλίσεις αυτές να οφειλονται και στο ότι το στατιστικό δείγμα για τη μηνιαία καταγραφή είναι ένα μικρότερο υποσύνολο της τριμηνιαίας έρευνας και δεν αποτελεί προϊόν μιας άλλης, ανεξάρτητης έρευνας. Το σημαντικότερο όμως είναι αυτό που αναφέραμε παραπάνω. Οτι δεν επιτρέπεται να συγκρίνεις το τριμηνιαίο και πολύ περισσότερο το μηνιαίο ποσοστό ανεργίας και να βγάζεις συμπεράσματα για την απασχόληση και την ανεργία, όπως κάνει τώρα η κυβέρνηση της ΝΔ.

Στις 18 και στις 21 Σεπτέμβρη η ΕΣΥΕ θα δώσει στη δημοσιότητα τα Δελτία Τύπου για την ανεργία του Ιούνη του 2007 και του Β' τριμήνου του 2007. Γιατί ο γενικός γραμματέας της ΕΣΥΕ Μ. Κοντοπυράκης αποφάσισε να δώσει τα στοιχεία αυτά μετά τις εκλογές; Δεν είναι φανερό ότι το πρωστότατο ανεργίας του Ιούνη του 2007 θα είναι μεγαλύτερο του 7,7% (Μάης του 2007) και έτσι θα βρισκόταν έκθετη η κυβέρνηση Καραμανλή, που έσπευσε να κόνει προεκλογικά παγχιδάκια με την ανεργία του Μάη του 2007, πανηγυρίζοντας για την επιτυχία της πολιτικής της;

■ Δυο ακόμη διοικοφονημένοι εργάτες

Αυτοί... δεν θα ψηφίσουν

Δυο νεκροί εργάτες την τελευταία βδομάδα της προεκλο-
γικής περιόδου ήρθαν να προστεθούν στο μακρύ κατά-
λογο των δολοφονημένων στα κάτεργα του κεφαλαίου από
την αρχή του χρόνου. Απτάριοι οι πολιτικοί συνέχισαν το έρ-
γο τους. Ούτε μαύρες γραφάτες φόρεσαν (το 'κοναν μόνο για
να «θρηνήσουν» ως τηλεοπτικοί κροκόδειλοι τους πολλούς
νεκρούς των πυρκαγιών), ούτε ασχολήθηκαν μαζί τους. Τα
εργατικά «ατυχήματα» είναι ρουτίνα. Όσο λιγότερο ασχο-
λούνται μαζί τους τόσο καλύτερα για το κεφαλαίο.

Στα μεταλλεία-κάτεργο του πρώην προέδρου του ΣΕΒ και υπό προέδρου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής Οδ. Κυριακόπουλου στη Φωκίδα, άφησε την τελευταία του πνοή ένα 29χρονο παλικάρι, ο Μάνθος Λαλλάς. Το μηχάνημα που οδηγούσε (χωρίς να έχει δίπλωμα, φυσικά) έπεσε σε γκρεμό βάθους 100 μέτρων. Τουμπαδόρος, δηλαδή άνθρωπος που κάνει κουμάντο στα μηχανήματα, δεν υπήρχε. Ένα μεροκάματο σε πόστο που έχει να κάνει με την ασφάλεια και όχι με την παραγωγικότητα κρίνεται από τους καπιταλιστές ότι μειώνει την ανταγωνιστικότητα.

Είναι ο τέταρτος νεκρός στα ίδια μεταλλεία τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Εκεί βασιλεύει ο νόμος του Κυριακόπουλου και των υπεργολάβων που χρησιμοποιεί (σ' έναν από δαύτους δούλευε και ο νεκρός). Δουλειά από ανειδίκευτους, για χαμηλότερα μεροκάματα, εντατικοποίηση, κατάργηση βοηθών, πλήρης εγκατάλειψης των μέτρων προστασίας.

Ο δεύτερος νεκρός, ο 48χρονος ηλεκτροσυγκολλητής Μάκης Μαυρόπουλος, βρέθηκε νεκρός από τους συναδέλφους του σε μια γωνιά στο εργοστάσιο της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης στο Πλατύ. Κανένας δε μπορούσε να πει αν πέθανε από ηλεκτροπληξία ή από εισπνοή μονοξειδίου του άνθρακα (που είναι το πιθανότερο). Σημασία έχει ότι δούλευε μόνος του, χωρίς ένα συνάδελφο δίπλα του...

Εξαιρούν πυρόπληκτους από την αποζημίωση

Ανάμεσα στις υποσχέσεις που Ασκορπάει αφειδώς η κυβέρνηση μετά τις πυρκαγιές, ελέω προ-εκλογικής περιόδου, είναι και ότι θα αποζημιωθούν και οι αγρότες των οποίων οι καλλιέργειες έπαθαν ζημιές ή καταστράφηκαν ολο-σχερώς σε προγενέστερες πυρκα-γιές σε οποιοδήποτε μέρος της Ελλάδας. Σκόπιμα, όμως, αποσιώ-πησε το ότι δεν θα αποζημιώνο-νται οι αγρότες εάν η έκταση των καλλιέργειών που κάηκαν δεν ξε-περνά τα 500 στρέμματα. Πυρό-πληκτοι αγρότες το πληροφορή-θηκαν, όταν απευθύνθηκαν στο γραφείο του ΕΛΓΑ της περιοχής τους και ζήτησαν να καταθέσουν αίτηση για να πάρουν την προκα-τατβολή αποζημίωσης. Μέχρι τη στιγμή που γράφουμε αυτές τις γραφμές έχουμε υπόψη μας αγρό-τες του Μελιγγαλά, που αποκλεί-στηκαν, ενώ καταστράφηκαν ολο-κληρωτικά οι πολυετείς καλλιέρ-γειές τους στις αρχές Αυγούστου. Για παράδειγμα, ενός απ' αυτούς κάηκαν 285 ελαιόδενδρα στα 23 από τα 25 στρέμματα και παρο-λαυτά αποκλείστηκε, γιατί το κτή-μα του κάηκε σε συνολική πυρό-πληκτη έκταση μικρότερη από 500

στρέμματα.

Επικοινωνήσαμε με αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες οι οποίοι μας επιβεβαίωσαν την ύπαρξη σχετικής διάταξης την οποία μάλιστα θελήσαν να δικαιολογήσουν, λέγοντάς μας ότι για χρόνια οι Κομισάριοι αρνούνταν να εγκρίνουν προγράμματα ΠΣΕΑ για καταστροφές λόγω πυρκαϊών, ενώ μόλις το 2006 δέχτηκαν για πρώτη φορά να εγκριθούν προγράμματα ΠΣΕΑ με ζημιογόνο αίτιο τη φωτιά. Μας ανέφεραν δε, ότι οι Κομισάριοι ζητούσαν η καμένη έκταση αυτή να καλύπτει 1000 και όχι 500 στρέμματα και ότι μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις πέτυχαν να την κατεβάσουν στα 500 στρέμματα! Οταν τους υπενθυμίσαμε, ότι οι Κομισάριοι είχαν εγκρίνει πρόγραμμα ΠΣΕΑ για φωτιές στην Κόρινθο το 2000, προσπάθησαν να ερμηνεύσουν τις απαγορεύσεις των Κομισάριων με τα αναφερόμενα στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις στον αγροτικό τομέα. Αυτό δεν προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον αγροτικό τομέα και δεν αποκλείεται να μπήκε σε κοινή

συμφωνία ΕΕ και ελλήνων διαπραγματευτών.

Στη μεγάλη πυρκαγιά της 23ης Αυγούστου του 2007, που κατέκαψε την Πελοπόννησο, η διάταξη των 500 στρεμμάτων δεν θα έχει επιπτώσεις σε πολλούς αγρότες. Απ' αυτό όμως δεν πρέπει να οδηγηθούμε στο συμπέρασμα, ότι δεν πρέπει να αναδείξουμε το ζήτημα, γιατί δήθεν δεν έχει μεγάλες επιπτώσεις στους αγρότες. Αν υποθέσουμε ότι ξεσπάει σε μια περιοχή φωτιά με διάφορες εστίες, οι οποίες μετά από δραστηριά παρέμβαση σβήνονται χωρίς να προλάβουν να καταστρέψουν εκτάσεις που η κάθε μία χωριστά ξεπερνάει τα 500 στρέμματα, κανένας από τους καταστραφέντες αγρότες δεν θα πάρει αποζημίωση, όχι μόνο από τα προγράμματα της ΠΣΕΑ, αλλά ούτε και από τον ΕΛΓΑ. Δεν θα πάρει ούτε από τον ΕΛΓΑ, μολονότι πληρώνει ασφαλιστρο σ' αυτόν, γιατί ο ΕΛΓΑ δεν ασφαλίζει για καταστροφές από πυρκαγιά.

Ποια είναι η λύση για τον αγρότη, σύμφωνα με υπηρεσιακούς παράγοντες του ΕΛΓΑ; Να κατακρύψει σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες;

Καπιταλιστικός χορός με γαλαζοπράσινη χορογραφία

Νωποί ήταν ακόμη οι τάφοι, κάπνιζαν ακόμα τα καμένα δέντρα και τα ρημαγμένα σπίτια, όταν ο «πράσινος» δήμαρχος Ζαχάρως, Πανταζής Χρονόπουλος οργάνωνε την επιχειρηματική του εκστρατεία, εκμεταλλευόμενος τη διαρκή παρουσία των ΜΜΕ στην περιοχή: «Το πρώτο πράγμα που πρέπει να γίνει είναι η δημιουργία του λουτροθεραπευτηρίου στον Καιϊάφα. Αν το λουτροθεραπευτήριο λειτουργεί 12 μήνες τον χρόνο, τότε τα ξενοδοχεία θα είναι υπερπλήρη συνεχώς και δεν θα βασιζόμαστε μόνο στην καλοκαιρινή περίοδο για να τα βγάλουμε πέρα. Ζητούμε από την ΚΕΔ να μας παραχωρήσει τα δημόσια κτήματα, τα οποία έχουν έκταση 2.700 στρέμματα. Σκοπεύουμε να μετατρέψουμε τα κτήματα αυτά σε μεγάλες τουριστικές μονάδες που θα βοηθήσουν πολύ στην τουριστική ανάπτυξη της περιοχής».

που βρίσκονται στα διοικητικά όρια του Αρίου»

Το χοντρό παριχνίδιο πάνω στα αποκαΐδια άρχισε κιόλας. Στη συγκεκριμένη περιοχή ανήκουν και περιοχές χαρακτηρισμένες Natura. Είναι δίπλα στο δάσος του Καϊάφα, όπου αναφένεται να επεκταθεί ο «αναπτυξιακός» οίστρος. Τα σχέδια είναι έτοιμα από πολιότερα και τώρα βρήκαν την ευκαιρία να τα πρωθήσουν γοργά, κερδοσκοπώντας με την απόγνωση των κατοίκων της περιοχής, που είδαν το βιος τους να καταστρέψεται μέσα σε τέσσερις μέρες. Είναι έτοιμοι να καταστρέψουν μια πανέμορφη περιοχή, να τη μετατρέψουν σε τουριστικό έκτρωμα, τάζοντας στους κατοίκους δουλειές. Ας ενημερωθεί ο κόσμος για την τύχη που είχαν οι κάτοικοι των μεσογειακών παραλίων της Ισπανίας. Περιπλανώμενοι εργάτες στις βιομηχανικές πόλεις κατήγνησαν οι πρώην αγρότες.

Κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει

Μισό χρόνο χρειάστηκε η Αστυνομία για να ολοκληρώσει την ΕΔΕ για τη ρίψη χημικών μέσω στο χώρο των δικαστηρίων της Ευελπίδων, ενάντια σε γονείς φοιτητών που είχαν συλληφθεί στη διαδήλωση της 8ης Μάρτη και δικάζονταν, όμως το αποτέλεσμα έδειξε ότι... άξιζε η καθυστέρηση. Καλά έκαναν και τους ψέκασαν με τη «φυσούνα», για να μάθουν άλλη φορά να μη βγάζουν γλώσσα στους «πραίτορες». Αυτό είναι -σε ελεύθερη, ολλά πιστή απόδοση- το πρότιμα της αστυνομικής ΕΔΕ. Και βέβαια, δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι το πρότιμα αυτό θα υιοθετήσει και η προκαταρκτική εξέταση της Εισαγγελίας, στέλνοντας και αυτή την υπόθεση στο αρχείο. Οι πυλώνες της κρατικής καταστολής αλληλοστηρίζονται.

Περιττεύει, βέβαια, να σχολιάσουμε αναλυτικά τα χοντρά ψεύδη των μπάτσων. Οπως για παράδειγμα το «συγκεντρωμένο πλήθος πεντακοσίων (500) και πλέον απόμων, το οποίο επιτέθηκε απρόκλητα και με σφρόδροτη στις αστυνομικές δυνάμεις, επιχειρώντας να διασπάσει τον φραγμό και να εισέλθει στην υπερπληρωμένη αίθουσα του δικαστηρίου». Καμία εικοσαρία μεσηλήκες άνδρες και γυναίκες ήταν στα σκαλιά του κτιρίου του αυτόφωρου και διαμαρτύρονταν ζητώντας να αδειάσει η αίθουσα του δικαστηρίου από τους ασφαλίτες, που είχαν πιάσει τα καθίσματα, για να μπορέσουν να καθήσουν οι στενοί συγγενείς των πατιδιών, οι περισσότεροι από τους οποίους θα κατέθεταν και ως μάρτυρες. Τα είχαμε γράψει αναλυτικά τότε, τα έγραψαν και άλλες οι αστικές εφημερίδες.

■ Επειδή τους φωτογράφιζε

Τσάκισαν βρετανό πολίτη

Ενα μάθημα που δεν πρόκειται να το ξεχάσει για χρόνια πήρε βρετανός καθηγητής (και blogger) που βρέθηκε το περασμένο Σάββατο στη Θεσσαλονίκη και έβγαζε φωτογραφίες από τις διαδηλώσεις που γίνονταν στην πόλη. Οπως ο ίδιος έγραψε στο blog του (εμείς πήραμε την ειδηση από το Indymedia, που έχει και άλλες τις σχετικές παραπομπές), χωρίς να το καταλάβει βρέθηκε με εξάρθρωση ωμοπλάτης, σπασμένη μύτη, εκδορές στο πρόσωπο και χειροπέδες στα χέρια.

Καθώς τραβούσε φωτογραφίες βαδίζοντας από το πεζοδρόμιο παράλληλα με

τους διαδηλωτές, σήκωσε τη μηχανή του και άρχισε να τραβάει και τις διμοιρίες των MATάδων που ακολουθούσαν με πλήρη εξάρτυση. Ας σημειωθεί πως σε όλη τη διάρκεια των διαδηλώσεων δεν έγινε καμιά σύγκρουση, κανένα έστω και ολιγόλεπτο επειόδιο. Οπως φαίνεται και στη φωτογραφία, που δημοσίευσε ο βρετανός στο blog του,

■ Με ανύπαρκτες αντιδράσεις

Μεθοδευμένη παραβίαση του ασύλου

Ο λόγος στο φοιτητικό κίνημα

Ηπροσχεδιασμένη και πολλάκις προαναγγελμένη παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου συντελέστηκε το βράδυ του περασμένου Σαββάτου στη Θεσσαλονίκη, χωρίς καμιά ουσιαστική αντίδραση, πέρα από κάποιες τυπικές ανακοινώσεις. Το φοιτητικό κίνημα βρίσκεται μπροστά σε μια ακόμη μεγάλη πρόκληση κι είναι αυτό που πρέπει να πάρει την υπόθεση στα χέρια του, το αμέσως επόμενο διάστημα, αν δεν θέλει να βρεθεί στο γύψο που εδώ και καιρό του ετοιμάζουν.

Από το πρώιμο ακόμη του Σαββάτου η Θεσσαλονίκη ήταν μια αστυνομοκρατούμενη πόλη, όπως γίνεται κάθε χρόνο τέτοια μέρα. Ομως, ο προϊστόμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών, ο περιβόλητος Φλωριδής, ο άνθρωπος που με χοντρειδή τρόπο έχει προστατεύσει όλες τις προβοκάτοις της Ασφαλείας στη Θεσσαλονίκη («ζαρντινιέρα», «πράσινα παπούτσια» κλπ.) εξέδωσε και πάλι εγκύλιο με την οποία καλούσε την Αστυνομία να εισβάλει χωρίς καμιά άδεια των αρμόδιων πανεπιστημιακών οργάνων στο άσυλο, εάν διαπιστώσει τη διάπραξη κακουργημάτων. Η ύπαρξη αυτής της εγκυλίου ήταν γνωστή και ως απόδει-

ξη μπορούμε να επικαλεστούμε σχετική ερώτηση δημοσιογράφου του «Αγγελιοφόρου» στον Αλαβάνο, που έδινε συνέπεια στη Τύπου το μεσημέρι της ίδιας μέρας. Ερώτηση που ο Αλαβάνος πέρασε στο ντούκου, λες και δεν έτρεχε τίποτα.

Παρενθετικά, θυμίζουμε ότι πέρυσι, μετά από μια εμφυλιοπολεμικού τύπου προπαγάνδα ενάντια στο άσυλο, σημάνοντες παράγοντες του ασφαλείας του ασύλου. Οι μπάτσοι χρησιμοποίησαν ως πρόσχημα τις 3-4 μολότοφ που έπεισαν και εισέβαλαν στο άσυλο, προσπαθώντας να κλείσουν τη μηκρή ομάδα σε λαβίδια (από μπροστά τα MAT, από πίσω οι ασφαλίτες). Η ομάδα διέφυγε και οι ασφαλίτες ανακοίνωσαν ότι συνέλαβαν μια 19χρονη φοιτήτρια και ότι αναζητούν άλλα δύο άτομα, γνωστών σ' αυτούς στοιχείων, διαθέτοντας αποδείξεις ότι επίσης συμμετέχουν στην ομάδα που διέπραξε... σωρεία κακουργημάτων!

Το πόσο πολιτικά ώριμα ενήργησε η ομάδα που επέλεξε τη σύγκρουση στη δεδομένη συγκυρία (όπως είδαμε στο Indymedia υπάρχει πολεμική πάνω σ' αυτό το ζήτημα) δεν είναι το μείζον. Το μείζον είναι η απροκαλύπτη κατάλυση (και όχι στηγανία παραβίασης) του πανεπιστημιακού ασύλου, που έχει ως στόχο να δημιουργήσει καθεστώς.

Οι μπάτσοι δεν είναι κορύδα για να μιλήσουν ευθέως για παραβίαση του ασύλου. Δεν αναφέρθηκαν καν σε είσοδο τους σε χώρους που καλύπτονται από το άσυλο. Η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης ανακοίνωσε, ότι «οι αστυνομικές δυνάμεις ενήργησαν σύμφωνα με τον νόμο και τις ειδικές εντολές της εισαγγελικής αρχής, με αποτέλεσμα να αποτρέψουν τη συνέχεια διάπραξης κακουργηματικών πράξεων». Ο πρύτανης Αν. Μάνθος εμφανίστηκε στο MEGA και έδωσε πλήρη κάλυψη στην Αστυνομία, αποκαλύπτοντας ότι υπήρξε και ο ίδιος μέρος του σχεδίου: «Μας είχε ενημερώσει ο εισαγγελέας σε σύσκεψη ότι θα επέμβει η Αστυνομία εφόσον υπάρξουν έκνομες πράξεις, θα μπει στο πανεπιστήμιο και θα εφαρμόσει το νόμο. Και αυτό έκανε: εφάρμοσε το νόμο!» Ο Ειαίσιος Σύλλογος Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΕΣΔΕΠ) του ΑΠΘ το 'ριξε στα νομικά ασφαλίστικα, λες και κανένα από τα μελή του δεν είδε στην τηλε-

όραση τι έγινε, λες και δεν είδαν ότι η φοιτήτρια συνελήφθη μπροστά από τη Βιβλιοθήκη, στο κέντρο της πανεπιστημιούπολης. Η ανακοίνωση του ΕΣΔΕΠ αποτελεί τυπικό συνασπισμικό μπαλαμούτι. Ζήτησαν να... διερευνηθεί ο τρόπος δράσης της αστυνομικής δύναμης στην περιοχή του ΑΠΘ και πιο συγκεκριμένα, κατά πόσον η προληπτική αστυνομική περιφρούρηση των αύλειων χώρων του ΑΠΘ ήταν επαρκής ώστε να αποφευχθούν έκτροπα, καθώς και κατά πόσον οι συλλήψεις έγιναν από μη ένστολους αστυνομικούς με καλυμμένα πρόσωπα, οι οποίοι βρίσκονταν, ως οφέλων, εντός των προστατευόμενων χώρων του ΑΠΘ πολύ πριν από τα γεγονότα. Διότι, «στην πρώτη περίπτωση πρόκειται για πλημμελή προληπτική λειτουργία της Αστυνομίας και στη δεύτερη για κατάφωρη παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου». Οσο για το φοιτητικό κίνημα, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές... σιωπή εκκωφαντική. Οι εξετάσεις και οι εκλογές φαίνεται ότι προηγούνται.

Στη 19χρονη φοιτήτρια που συνελήφθη αποδόθηκαν βαρύτατες κατηγορίες, για να «δέσει το γλυκό». Δυο κακουργήματα («έκρηξη από κοινού από την οποία μπορεί να προκύψει κίνδυνος για ανθρώπους» και «κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών υλών από κοινού») και σωρεία πλημμελημάτων («απρόκλητη φθορά ξενής ιδιοκτησίας από κοινού», «επικίνδυνη σωματική βλάβη», «απλή σωματική βλάβη», «παράνομη οπλοφορία και οπλοχρησία», «διατάραξη της ασφαλείας συγκοινωνιών από κοινού», «διακεκριμένη αντίσταση κατά της αρχής» και «σύσταση συμμορίας»). Αυτό δεν μας εξέπληξε καθόλου και δεν χρειάζομαστε την απολογία της κοπέλας (είχε ζητήσει προθεσμία για την περασμένη Πέμπτη, γι' αυτό και δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς απαντά στις κατηγορίες), για να πούμε ότι πρόκειται για το καθιερωμένο «φούσκωμα».

Η αρχή έγινε. Ο νόμος-πλαίσιο της Γιαννάκου είναι σαφής στις προθέσεις του. Η Αστυνομία θα μπορεί να μπουκάρει όποτε γουστάρει στο άσυλο, χωρίς καμιά άδεια. Το φοιτητικό κίνημα τι απαντά;

■ Νηπιαγωγεία

Κατέρρευσαν όλα τα προσχήματα

Οι μάσκες έπεσαν και τα προσχήματα καταρρέουν το ένα μετά το άλλο. Η έναρξη της σχολικής χρονιάς έφερε και την αποκάλυψη των προγραμμάτων διαθέσεων του υπουργείου Παιδείας, σχετικά με το μέλλον της προσχολικής εκπαίδευσης.

Τελευταία μέτρα της κυβέρνησης, η αύξηση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών, η αύξηση του ωραρίου λειτουργίας του ολοήμερου νηπιαγωγείου και η κυριορύζηνη παραίτηση του υπουργείου Παιδείας από τη στοιχειώδη υποχρέωσή του να ασκεί εποπτεία στα νηπιακά τμήματα των δημοτικών και ιδιωτικών παιδικών σταθμών ως προς την εφαρμογή του αναλυτικού προγράμματος σπουδών, κρατώντας για τον εαυτό του το σεμνό ρόλο του «συνεργάτη».

Η αύξηση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών και η παράταση λειτουργίας του ολοήμερου νηπιαγωγείου κατά μία ώρα, ήρθε σα φυσικό αποτέλεσμα της εκχώρησης του δικαιώματος παροχής εκπαίδευσης στους παιδικούς σταθμούς. Εδώ οφειλούμε να σημειώσουμε ότι με αυτό τον τρόπο το διδακτικό ωράριο των νηπιαγωγών υπερβαίνει κατά πολύ αυτό των συναδελφών τους διακάλων (γίνεται περίπου 30 ώρες εβδομαδιαίως) και ότι οι νηπιαγωγοί έχουν το ίδιο ωράριο από την ημέρα που διορίζονται στην εκπαίδευση ως την ημέρα που συνταξιοδοτούνται, ενώ δεν έχουν το δικαίωμα να κάνουν ούτε διάλειμμα, ούτε να πάρουν μια ανάσα. Η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας δεν έχουν όμως καμία έγνοια για την καταστρατήγηση των

εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, καμία έγνοια για την παράταση της παραμονής ενός μικρού παιδιού, ηλικίας 4 και 5 ετών σε έναν ασφυκτικό χώρο, για 9 ώρες. Νοιάζονται μόνο για το γεγονός ότι δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, όπως επισημαίνει το ΥΠΕΠΘ στη σχετική εγκύλιο του και για το ότι εξασφαλίζουν, με τις πλάτες όλων (των νηπιαγωγών) τη συγκή εκμετάλλευση των εργαζομένων γονιών, χωρίς την έγνοια για το τι θα κάνουν τα παιδιά τους.

Η καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων των νηπιαγωγών και η αύξηση των ωρών λειτουργίας του ολοήμερου παιδιοφυλακτήριου έφερε στην επιφάνεια για μια ακόμη φορά τα αδιέξοδα του ολοήμερου σχολείου, που παρουσιάστηκε, με τις πλάτες των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών, αλλά και της πλειονότητας της αριστεράς, καθεστωτικής και εξωκοινοβουλευτικής, ως ένας φιλολαϊκός θεσμός. Ενώ στην προγραμματίζοντας είναι η προσαρμογή του σχολείου στις ανάγκες της αγοράς και του κεφαλαίου, στην εποχή της επισφαλούς εργασίας, της μερικής απασχόλησης και των εργασιακών σχέσεων-λάσπηχο. Είναι η φθηνή λύση για κράτος και κεφαλαίο, ώστε να εξασφαλίζεται η απρόσκοπη, μακριά από τις έγνοιες των παιδιών, εκμετάλλευση των γονιών. Το ολοήμερο αλλοίωσε τον εκπαιδευτικό χαρακτήρα του σχολείου και μετέτρεψε τα μικρά παιδιά σε λιμενεργάτες, υποχρέωντάς τα να «εκπαιδεύονται» καθημερινά επί 9ωρο, ενώ λειτουργήσει από τα γεννοφάσια του

ως δούρειος ίππος για το πέρασμα όλων των αντεργατικών ρυθμίσεων.

Η παράταση της λειτουργίας του ολοήμερου νηπιαγωγείου και η αύξηση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών προσέθεσαν ακόμα ένα λιθαράκι στην κατρακύλα του νηπιαγωγείου στους δήμους και τους παιδικούς σταθμούς. Η αρχή, θυμίζουμε, έγινε με την ακύρωση της ρύθμισης για ένα έτος υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση, αφού παραχωρήθηκε με νέο νόμο, κομμάτι της δημόσιας εκπαίδευσης στους δήμους και τους ιδιώτες. Είναι γνωστό ότι η κυβέρνηση όχι μόνο δεν πήρε κανένα μέτρο για την υλοποίηση της αρχικής ρύθμισης (καταγραφή αριθμού παιδιών, νέα νηπιαγωγεία, διορισμοί νηπιαγωγών), αλλά έδωσε το δικαίωμα στους δημοτικούς και ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς να λειτουργήσουν νηπιαγωγεία. Ετσι για πρώτη φορά μπαίνουν στην πράξη οι νόμοι της «αποκέντρωσης», που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ το 1994 και οι οποίοι, όσον αφορά την εκπαίδευση, είχαν μπει στο ψυγείο χάρις στη μαζική, μοχλητική αντίδραση των εκπαιδευτικών. Η αδυναμία του δημοσίου νηπιαγωγείου να καλύψει τις αυξημένες ανάγκες σε νηπια, λόγω της εφαρμογής της μονοετούς υποχρεωτικότητας, ήταν φυσικό να οδηγήσει χιλιάδες παιδιά έξω από το δημόσιο σχολείο. Με τους υπολογισμούς της ΔΟΕ περίπου 60.000 παιδιά, ίδιως προνήπια έμειναν έξω από τα δημόσια νηπιαγωγεία. Πολλά από αυτά έγιναν πελάτες των δημοτικών σταθμών και των ιδιωτών, όπου οι γονείς τους καλούνται να πληρώσουν τους χρέους της προφείας και

διδακτρά.

Ετσι γίνεται πράξη η ιδιωτικοποίηση του νηπιαγωγείου, που αποτελεί προανάκρουσμα για όλη την εκπαίδευση. Άλλωστε, η περίφημη «αποκέντρωση» για όλη την εκπαίδευση (η απαλλαγή δηλαδή του αστικού κράτους από την υποχρέωση να παρέχει δημόσια, δωρεάν παιδεία σε όλα τα παιδιά), αποτελεί στόχο και των δυο μεγάλων κομμάτων εξουσίας,

απαλλάσσοντάς τους από «περιπτώ» έξιδα, στα οποία αυτοί θα υποχρεώνονται, αν εφάρμοζαν πιστά τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών (κατάλληλη υποδομή, εκπαιδευτικό πρωτότυπο, κ.λπ.) Και πετά στα σκουπίδια και την παραμικρή υπόνοια ότι μελλοντικά μπορούσε να μπει κάποιο φρένο στην καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων σε αυτούς νηπιαγωγών. Βέβαια, η αρχική πρόβλεψη του νόμου απέκλειε κατηγορηματικά κάθε τέτοια προσπάθεια (διατηρούντας ανέπαφο το εργασιακό καθεστώς των νηπιαγωγών στους δημοτικούς και ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς, σύμφωνα με τις «οικείες συμβάσεις» που αυτές υπέγραψαν), όμως η νέα κίνηση του ΥΠΕΠΘ (αν ολοκληρώθει) την ενισχύει παραπέρα και δρα προσθετικά στην αυθαιρεσία.

Ολες αυτές οι ενέργειες του υπουργείου Παιδείας ξεσήκωσαν τους νηπιαγωγούς των δημόσιων νηπιαγωγείων και υποχρέωσαν τη ΔΟΕ (η οποία τρένερε σκόπιμα κάθε απόφαση για πλατιά ενημέρωση του κόσμου και κινητοποίηση, παρόλο που όλα τα προηγούμενα ήταν αναμενόμενες πλευρές ενός προαναγγελθέντος εγκλήματος σε βάρος του δημόσιου σχολείου) σε κινητοποίηση, παρόλο που όλα τα προηγούμενα ήταν αναμενόμενες πλευρές ενός προαναγγελθέντος εγκλήματος σε βάρος του δημόσιου σχολείου) σε κινητοποίηση την πρώτη ημέρα λειτουργίας των σχολείων. Η ΔΟΕ με τα χίλια ζώρια πήρε απόφαση να καλέσει τους νηπιαγωγούς σε γενική ανυπακοή και απειθεία, εφαρμόζοντας το πολιό ωρολόγιο πρόγραμμα, ενώ παράλληλα τους πρόσφερε συνδικαλιστική κάλυψη με την κήρυξη συνεχών στάσεων εργασίας στην περίπτωση επιβολής από τη διοίκηση του νέου ωραρίου.

Βέβαια, τα νέα μέτρα δεν αποτελούν υπόθεση μόνο των νηπιαγωγών, αλλά όλων των εκπαιδευτικών, οι οποίοι πρέπει να ξεσηκωθούν, τιμώντας την περιστήνη μεγαλειώδη απεργία τους, ειδικά όλων τους περιμένουν ζοφεροί καιρού.

Γιούλα Γκεσούλη

Μπίζνες, μαυρογιαλουρισμός, απελπισία αγροτών

Καμαρώνει ο Μπασιάκος με δελτίο Τύπου, τέσσερις μέρες πριν τις εκλογές: «Ο Ε.Λ.Γ.Α. με εγκατάσταση γεωπόνων-υπαλλήλων του σ' όλους τους πυρόπληκτους Δήμους και σ' όλα τα δημοτικά τους διαμερίσματα από της 29-8-2007 μέχρι και σήμερα, συγκέντρωσε και καταχώρισε στο ηλεκτρονικό του σύστημα αιτήσεις ζημιάς 42.050 δικαιούχων αγροτών και την επομένη από της υποβολής τους και μέχρι σήμερα, πίστωσε, κατά τρόπο πρωτόγνωρο, τους τραπεζικούς τους λογαριασμούς με το συνολικό ποσό των 52.905.052 ευρώ».

Πού να τη βρει την τσίπα ο πολιτικάντης; Μιλά για «πρωτόγνωρο τρόπο» διανομής στους αγρότες ενός ελόχιστου μέρους απ' αυτά που δικαιούνται. Δηλαδή, οι πυρόπληκτοι του προηγούμενου χρονικού

διαστήματος, οι πλημμυρόπληκτοι, οι χαλαζόπληκτοι, οι περισσότεροι από τους οποίους δεν έχουν πάρει ακόμα δεκάρα τασκιστή, θα πρέπει να καταριούνται τη γκαντεμιά τους που η καταστροφή δεν τους βρήκε σε προεκλογική περίοδο. Φυσικά, δεν περιμέναμε από τον υπουργό Γεωργίας του Καραμανή να μιλήσει για την απελπισία εκείνων των αγροτών που βλέπουν την ΑΤΕbank να τους κατακρατάει μέρος ή και όλη την προκαταβολή, έναντι των χρεών που έχουν. Η σύμβαση που υπέγραψε το Ελληνικό Δημόσιο με την ΑΤΕ ΑΕ (ΦΕΚ 212 Α, 5.9.07) δεν υποχρεώνει την τράπεζα να καταβάλει αποδοτικά σε πρωτοβάθμια και από την προκαταβολή της αποζημίωσης. Αυτό και γίνεται, όπως μας έχουν καταγγείλει.

Η ιδιαίτερη σύμβαση είναι ένα μικρό σκάνδαλο. Μια προκαταρκτική παροχή της κυβέρνησης προς την ΑΤΕbank, την οποία διοικεί ο πρωθυπουργικός κουμπάρος Δ. Μηλιάκος. Η ΑΤΕbank θα δανείσει το Ελληνικό Δημόσιο με ποσό ισόποσο των προκαταβολών που θα δανείσει προσδόκηση στους αγρότες. Το επιπτόκιο ορίστηκε ίσο με το

Euribor συν ένα περιθώριο 0,13%, που είναι ένα υψηλότατο επιτοκιακό καπέλο, πολύ πάνω από το σύνηθες σε τέτοιου τύπου συμβάσεις. Ταυτόχρονα, η ΑΤΕbank θα εισπράξει και ένα νταβατζίλικι 2 ευρώ για κάθε δικαιούχο που θα εξυπηρετήσει.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Κωνσταντίνος Καραμανλής – 1974: «Η Καραμανλής ή τανκς. Κώστας Καραμανλής – 2007: «Η αυτοδύναμια ή ξανά εικλογές.

Ενα φάντασμα πλανείται πάνω απ' το ασύμμετρα απειλητικό Ελλάντα. Ένα φάντασμα που μασάει τις λέξεις (ζήτημα ντοπιολαλίας) αλλά δεν μασάει τα λόγια (ζήτημα εξουσίας). Ένα φάντασμα που με παρόμοια προφορά αλλά διαφορετική σωματική μάζα είναι παρόν επι τέλος σχεδόν αιώνα στις γαλάζιες κορφές των ωραίων ορέων, των κορέων που ζουν κι απομιζούν τα προϊόντα των εδελοντών αιμοδοτών. Το φάντασμα των εκβιαστικών ψευτοδιλημάτων, το φάντασμα του διαίρει και βασίλευε, το παραδοσιακό φάντασμα με το σεντόνι-σημαία και τις αλυσίδες-έμβλημα, που σήμερα –λόγω βάρους- δεν μπορεί πια να πετάξει. Ghostless...»

Οχι κουμπάρε, δεν σε ψηφίζουμε (κι όχι μόνο εσένα δηλαδή, μην το πάρεις προσωπικά). Κι ας κάνεις εκλογές κάθε Κυριακή -52 το χρόνο, όσα και τα τραπουλόχαρτα, εκτός των πανταχού παρόντων jokers- μετά τη δεια λειτουργία (λέγεται δεια διότι είναι αδερφή της μάνας εξουσίας, την οποία βίαζε καθ' έξιν και κατ' εξακολούθησεν ο άγνωστος πατέρας της αντίδρασης, πριν τον πάρουν φαντάρο και μετατραπεί σε άγνωστο στρατιώτη). Κι ας ξανάρθει το βράχιο '89 μεταφεισμένο σε πεντακάδαρο '007 (παστρικά πράματα, όπως όλες οι δουλειές του Τζέιμς Μποντ και των λοιπών πρακτόρων), μιας κι όπως μάδαμε στο ντιμπέιτ (ελληνική λέξη δεν υπάρχει!) κομμένες οι συνεργασίες.

Εμείς αύριο δια ψηφίσουμε ασυνείδητα, χωρίς να μετακινηθούμε καθόλου, συμμετέχοντας στο πρόγραμμα "θοίδεια! στο σπίτι!". Και τι να ψηφίζαμε δηλαδή; Εκείνον που βγήκε από το δούρειο ΥΠ.Π.Ο.; Τα σαγόνια του καρχαριοσκούφη; Τον σχίζοφρενη ποιητή με τις ζαρνινιέρες; Τον εφιάλτη στο δρόμο με τις πρώην λεύκες και νυν ξυλοκάρβουνα; Την Μαριέτα Αντουανέτα με τις ασύμμετρες απειλητικές γόρες-μασούνες; Τις σταρ και κριμάρη της τηλεοράσης; Τι; Βουλή καπέλο είναι η φάση... ειδικά μετά την τηλεδίκη των έξι από τους τηλεέξι [κανά νημοκρατικό αναγεννησιακό μαξιλαράκι για τον μικρό το δέμας δεν προβλέπεται;].

Οποιος παρακάμπτει τις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και πιστεύει στο μεγαλείο και τις αρχές της εκπροσώπησης, ας στείλει sms στα γραφεία μας όταν αποφασίσει να τεκνοποιήσει. Γιατί αυτό να τα κάνετε μόνοι σας;

Εμείς δια ψηφίσουμε γαμοσταυρία (παντρεύεται ο Σταύρος) κι όχι μονοσταυρία. Άρον άρον σταύρωσον αυτόν δυο μέρες μετά του σταυρού, σταυροβελονιά στο σταυροδόρομο. Δεν είμαστε σταυρόφοροι - πρέζοντα ρεεε! Είμαστε η τρίτη εκλογική δύναμη με τα δεδομένα σας κι η πρώτη με άλλα δεδομένα, κι ας μην το λέτε. Οπως άλλωστε δεν λέτε τι σημαίνει κάλπη στα ελληνικά. Οπως δεν λέτε γιατί επινοήσατε τη λέξη ψηφοφόρος, τάχαμο για να προσδώσετε κύρος κι εξουσία στο εγγεγραμμένο στα αρχεία σας πόπολο, αλλάζοντας την πίστη της ορδής λέξης ψηφοδότης (άλλο αιμοδότης κι άλλο αιμοφόρος, άλλο εργοδότης κι άλλο εργοφόρος, αλλού αυτά που ξέρετε, να πάρει δέση ο μπαμπουνιώτης τώρα). Εκλογικευτείτε καυλέκλογοι εκλογολάγνοι. Όλο το βράδυ δια μετράτε κουκιά σαν τα πιτσιρίκια που μετράνε τα πουλάκια τους και συχνά ανακαλύπτουν ότι το πιο μεγάλο το έχει ο προβληματικός, εκείνος που δεν το χρησιμοποιεί! Κανείς σας δεν θα χαιδεψει τη γυναίκα του –ή τον άντρα του, πο problem- αύριο το βράδυ, κανείς σας δεν θα σκέφτεται ο, τι δήποτε άλλο από τα κουκιά. Άλλωστε και η κάλπη προσομοιάζει με αιδοίο, τόσο ανατομικά όσο και σε πολλά άλλα χαρακτηριστικά τα οποία σας καλώ να σκεφτείτε και να συζητήσετε σε νέο debate περί αιδοιοχήμων και φαλλικών συμβόλων. Δε batε σκύλοι αλέστε, de batε καμιά βόλτα λέω γω...

Έκλο-yes, η αιώνια κατάφαση απέναντι στις ακάλυπτες επιταγές του συστήματος. Εύλογες, έλλογες εκλογές γιατί στην δημοκρατία σας δεν υπάρχουν αδιέξοδα, όπως στα αδιέξοδά μας δεν υπάρχει δημοκρατία. Και στα διαλείμματα μας κερνάτε διαλύματα για να μας κρατάτε διαλυμένους, κάτι πήγε να ψευλίσει κάποτε ο γιος του Παρέμνου, ο Παρμενίδης.

Ηρδε η μεγάλη ώρα της δημοκρατίας και των δεσμών των εσμών, η ώρα να μιλήσει ο λαός και να πει νεράκι το ποίμνα που του μοιράστηκε. Ηρδε η ώρα να κλείσουν τα μισάνοιχτα σχολεία και να τ' αναλάβει ο στρατός με την αστυνομία. Ηρδε η ώρα των Κωστογιαγάκηδων και των κομπάρων του δοσμένου σκηνικού, των τρωγλοδύτων στατιστικολόγων που –ως άλλοι καλικάντζαροι- αναδύονται κάθε τετραετία. Για να δώσουν φωνή στα νούμερα.

Γ' αυτό σας αψηφάμε, δεν ψηφάμε ούτε ψοφάμε, περιμένοντας να φάμε...

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufita@eksegersi.gr

Εφιαλτικό το μέλλον των παιδιών μας!

✓ Σε κάθε δημόσια εμφάνισή του ο Γιωργάκης δεν παραλείπει να αναφερθεί στη «γενιά των 700 ευρώ» και να σημειώσει με νόημα ότι το οικονομικό «μοντέλο» που οραματίζεται το ΠΑΣΟΚ δεν θα στηρίζεται στη φτηνή εργασία. «Δεν θα ανταγωνιστούμε τα μεροκάματα της Βουλγαρίας, ούτε μπορούμε, είναι άδικο κοινωνικά», λέει. Θυμόσαστε την περιβόλητη πρόταση του Λαυρίου, λίγες μέρες πριν τις εκλογές του 2004; Τότε, ο Γιωργάκης είχε προτείνει να θεσπιστεί η ανασφάλιση και με αμοιβές χαμηλότερες από αυτές της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης εργασία των νέων, για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας, όπως έλεγε. Στην τωρινή προεκλογική περίοδο η θέση αυτή εγκαταλείπεται, για ευνόητους λόγους. Ουδέποτε, όμως, το ΠΑΣΟΚ εγκατέλειψε πραγματικά αυτή τη θέση.

✓ Ιδιού και ένα άλλο παράδειγμα προεκλογικής απατεωνιάς. Επισημάνθηκε στον Γιωργάκη (στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στη Θεσσαλονίκη), ότι μολονότι στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, στο κεφάλαιο για το ασφαλιστικό, προτείνεται η παράταση του ασφαλιστικού βίου, η παραμονή στην εργασία και μετά τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, στο προγραμματικό φυλλάδιο που μοιράστηκε με τις κυριακάτικες εφημερίδες (σε 1,5 εκατομμύριο αντίτυπα) η συγκεκριμένη παράγραφος έχει αποτελείφθει. Τι απάντησε ο Γιωργάκης; «Δεν κρύψαμε τίποτε. Και τα δύο είναι δημόσια έγγραφα. Δεν μιλάμε για επιβολή, στην αλλαγή των όρων ηλικίας, μιλάμε για την εθελούσια επιλογή, που έχει ο κάθε άνθρωπος, με κίνητρα, να επλέξει να δουλέψει για περισσότερο χρόνο. Και βεβαίως και αυτό μέσα σε ένα πλαίσιο, το οποίο δεν δημιουργεί προβλήματα σε νεότερους, που ζητούν εργασία». Τα περί «δημοσίων εγγράφων» δεν μπορούν να κρύψουν την κουτοπονηρία. Γιατί, βέβαια, όλο είναι ένα πρόγραμμα που αραχνίζει σε κάποια γραφεία και όλο ένα πρόγραμμα που μοιράζεται για να το διαβάσει ο κόσμος. Ως προς την ουσία, τα πρόγραμματα είναι εξαιρετικά απλά. Για να παραμείνει ένας εργαζόμενος στη δουλειά και μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, θα πρέπει η σύνταξή του να είναι εξευτελιστική. Και βέβαια, είναι ευνόητο ότι με την παράταση της εργασίας σε κάποια γραφεία και όλο ένα πρόγραμμα που μοιράζεται για να το διαβάσει ο κόσμος. Ως προς την ουσία, τα πρόγραμματα είναι εξαιρετικά απλά. Για να παραμείνει ένας εργαζόμενος στη δουλειά και μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, θα πρέπει η σύνταξή του να είναι εξευτελιστική. Και βέβαια, είναι ευνόητο ότι με την παράταση της εργασίας σε κάποια γραφεία και όλο ένα πρόγραμμα που μοιράζεται για να το διαβάσει ο κόσμος. Ως προς την ουσία, τα πρόγραμματα είναι εξαιρετικά απλά. Για να παραμείνει ένας εργαζόμενος στη δουλειά και μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, θα πρέπει η σύνταξή του να είναι εξευτελιστική. Και βέβαια, είναι ευνόητο ότι με την παράταση της εργασίας σε κάποια γραφεία και όλο ένα πρόγραμμα που μοιράζεται για να το διαβάσει ο κόσμος. Ως προς την ουσία, τα πρόγραμματα είναι εξαιρετικά απλά. Για να παραμείνει ένας εργαζόμενος στη δουλειά και μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, θα πρέπει η σύνταξή του να είναι εξευτελιστική. Και βέβαια, είναι ευνόητο ότι με την παράταση της εργασίας σε κάποια γραφεία και όλο ένα πρόγραμμα που μοιράζεται για να το διαβάσει ο κόσμος. Ως προς την ουσία, τα πρόγραμματα είναι εξαιρετικά απλά. Για να παραμείνει ένας εργαζόμενος στη δουλειά και μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, θα πρέπει η σύνταξή του να είναι εξευτελιστική. Και βέβαια, είναι ευνόητο ότι με την παράταση της εργασίας σε κάποια γραφεία και όλο ένα πρόγραμμα που μοιράζεται για να το διαβάσει ο κόσμος. Ως προς την ουσία, τα πρόγραμματα είναι εξαιρετικά απλά. Για να παραμείνει ένας εργαζόμενος στη δουλειά και μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, θα πρέπει η σύνταξή του να είναι εξευτελιστική. Και βέβαια, είναι ευνόητο ότι με την παράταση της εργασίας σε κάποια γραφεία και όλο ένα πρόγραμμα που μοιράζεται για να το διαβάσει ο κόσμος. Ως προς την ουσία, τα πρόγραμματα είναι εξαιρετικά απλά. Για να παραμείνει ένας εργαζόμενος στη δουλειά και μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, θα πρέπει η σύνταξή του να είναι εξευτελιστική. Και βέβαια, είναι ευνόητο ότι με την παράταση της εργασίας σε κάποια γραφεία και όλο ένα πρόγραμμα που μοιράζεται για να

Oχι θα άφηνε ανεκμετάλλευτη το ΠΑΣΟΚ την υποψηφιότητα του Ορχών Χατζημπράμ με τη ΝΔ στην Ξάνθη. Δε μπορούσε, βέβαια, να βγει μπροστά ο μηχανισμός του ΠΑΣΟΚ και ν' αρχίσει τις κατηγορίες, γιατί είναι σχετικά πρόσφατη η υπόθεση της υποψηφιότητας της Γκιουλ Καραχασάν (ολήθεια, τι έγινε αυτό το κορίτσι;) στην υπερνομαρχία της Θράκης. Το έργο ανετέθη στη φυλλάδα των Ζούγκλα-Μαυροτρύπα, που βρήκε τον Χατζημπράμ και του πήρε συνέντευξη.

Παλιά καραβάνια στην πολιτική ο Χατζημπράμ, δήλωσε ότι είναι Τούρκος και ότι επιθυμεί την είσοδό του στη Βουλή προκειμένου να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των Τούρκων της Δυτικής Θράκης. Είπε, δηλαδή, αυτά που επιθυμεί να ακούσει ο μειονοτικός ψηφοφόρος, προκειμένου να υπερφέσει έναν υποψήφιο. Τα είπε σε μια μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδα, τα διατυπώνισε σε όλη τη χώρα, επομένως απέκτησε προβάδισμα έναντι όλων των άλλων τούρκων υποψήφιών, είτε αυ-

■ Μετά την Καραχασάν ο Χατζημπράμ

Με το ίδιο νόμισμα

τοί βρίσκονται στη ΝΔ είτε στο ΠΑΣΟΚ. Τη συνέχεια την ήξερε εκ των προτέρων. Ήξερε ότι θα γίνει ντόρος και είχε έτοιμη την απάντηση: «Επέμεινε ο δημοσιογράφος να του πω τι είμαι. Εγώ του είπα αυτό που είμαι, κάνοντας χρήση του νόμιμου δικαιώματός μου. Δήλωσα συγχρόνως ότι η μειονότητα, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάνης προσδιορίζεται με θρησκευτική ταυτότητα, ως μουσουλμανική, και ότι ο εθνοτικός προσδιορισμός είναι νόμιμο δικαιώματος του κάθε Ελλήνα πολίτη». Και η πίτα ολόκληρη και ο σκύλος χορτάτος. Και μάγκας έναντι της τουρκικής μειονότητας και εντάξει απέναντι στην επίσημη πολιτική.

Κάπως έτσι απάντησε και ο Καραμανής, όταν το τέθηκε το ζήτημα στη Θεοσαλονίκη: «Το καθεστώς της μουσουλμανικής μειονότητας της

Θράκης διέπεται, όπως είναι γνωστό, από τη Συνθήκη της Λωζάνης, την οποία τηρούμε πιστά και στην οποία είμαστε προστηλωμένοι. Πέραν τούτου, στο Χάρτη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που ισχύει διεθνώς και φυσικά, υιοθετεί και η χώρα μας, περιλαμβάνεται και η έννοια του αυτοπροσδιορισμού, ως ένα βασικό ανθρώπινο δικαίωμα, το οποίο η Ελλάδα δεν προκειται ποτέ να καταπατήσει». Τότε γιατί η ΝΔ έπεισε να ξεσκίσει την Καραχασάν, όταν το ΠΑΣΟΚ ανήγγειλε την υποψηφιότητά της; Ξεχνάει κανείς τη λυσσασμένη επίθεση του υπουργού Μακεδονίας-Θράκης Γ. Καλαντζή, που ουδείς από την κυβέρνηση αποδόκιμασε;

Επί της ουσίας, το παιχνίδι αυτό παίζεται εδώ και χρόνια. Από τη μια θέλουν να υφαρπάξουν τις ψήφους της μειο-

νότητας και γ' αυτό χρησιμοποιούν ανθρώπους που παίζουν ρόλο στην τοπική κοινωνία, ενώ από την άλλη συνεχίζουν την πολιτική εθνικής καταπίεσης στο όνομα της ιμπεριαλιστικής συνθήκης της Λωζάνης. Οσο για τη μειονότητα, που στην πλειοψηφία της ανήκει στα πιο φτωχά στρώματα του πληθυσμού, μετατρέπεται σε άθυρμα στα χέρια διάφορων επιτήδειων ομοεθνών της, που έχουν στενές σχέσεις με το εκάστοτε καθεστώς της Αγκυρας. Γιατί ο μεγαλοελληνικός εθνικισμός εμποδίζει τους έλληνες εργάτες και φτωχούς αγρότες να προσεγγίσουν τη μειονότητα πρωτίστως ως ταξική οντότητα, αναγνωρίζοντάς της εκ προοιμίου όλα τα εθνικά δικαιώματα. Μόνο έτσι μπορούν να μπουν στο περιθώριο οι εθνικιστές, οι πράκτορες και τα λαμπρά.

Πολιόλογονα πολιτευτής, δεν τοιμπάρει και δεν ξηλώνεται. Είχε μάθει να παραμυθίζει και όχι να τον δουλεύουν. Τον αρχίζει στα «θα» και στο «περίμενε για μετά τις εκλογές» και τέοια.

Ελα όμως που με τα «θα» δεν σταματά το στομάχι την Ενάτη του Μπετόβεν. Δεν καταλάβατε, κύριε υπουργέ, αλλάζει παράγραφο ο Μήτσος. Θέτω αφιλοκερδώς στη διάθεσή σας τις υπηρεσίες μου. Για το θένος και την πατριδα. Τώρα μάλιστα. Χτύπημα στον ώμο και κομπλιμέντα γιατί «εφορμείται από αγνά πατριωτικά ιδανικά», τσηγαράκι, καφεδάκι.

Πρώι-πρώι στο εκλογικό κέντρο ο Μήτσος. Στη δουλειά της λάντζας

αρχικά, το βράδυ ταπετσαρία την αφεντομούσουνάρα του υποψήφιου. Υπερβάλλων ζήλος σε όλα. Σε λήγε μέρες βρέθηκε να είναι στα μέσα και στα έξω ο δικός μας. Το πρώτο μέρος του σχεδίου είχε πετύχει, προχωρά στο παρασύνθημα. Είχε ένα κολλητό. Τον Αρίστο με τ' όνομα. Τον είχε γνωρίσει στη στενή όπου φοίτησαν κι ο δυο τους ένα φεγγάρι. Πλαστογράφος στις καλές εποχές, τώρα ο παίζει καλλιτέχνης σ' ένα τυπογραφείο. Του έφτιαξε ο αλάνης μια μεραικλίδικη κάρτα που με χρυσά γράμματα έγραψε: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΤΙΑΓΜΕΝΟΣ - Ιδιοίτερος του βουλευτή Αποστόλου Φράγκα.

Μέχρι τώρα λουκούμι. Στήνεται στην πόρτα του εκλογομάγαζου, πάρει το ανάλογο ύφος και κάβει αζμούθιο τα υποψήφια θύματα. Θέλεις να διορίσεις το παιδί σου στο δημόσιο, θελεις να πάρεις δάνειο, έχεις τίποτα μπλεξίματα με το νόμο; Για όλα καθάριζε ο Μήτσος. Οχι με το αζημιώτο βέβαια. Είχε κόψει ταφίρα. Τόσο πάρει η μετάθεση, τόσο η προσαγωγή. Όλα μελετημένα στην τρίχα. Δεν σήκωνε και αφισβήτησε γι' αυτά που έταξε. Παιδί είμαιστε τώρα; Το γράφει κι η κάρτα, κύριε Μάνθο μου. Άλλα ας πάρουμε τηλέφωνο τον κύριο υπουργό να το ξαναθυμίσουμε. Και δόστου ότι έπαιρνε τηλέφωνο τον Φράγκα για να λυθεί το πρόβλημα του πελάτη. Σε ρόλο ο δικός σου που θα τον ζήλευε κι ο Γκιωνάκης. Στο στοιχείο του.

Ρολό δούλευε το κοφτήριο, λάδωσε τ' αντέρο και ο Μήτσος στα πάνω του. Ανέβηκε και το κύρος του. Είχε να λέει ο Φράγκας για την εργατικότητά του και τον κόσμο του κουβαλαύσε στο γραφείο του. Πουλούσε ελπίδες στα κορίδια, αλλά ο ίδιος είχε άλλη απόψη. Οποιος τρέφεται μ' ελπίδες πεθαίνει πεινασμένος και αυτός δεν έχει τέτοιο σκοπό. Αφού δάγκωσε όσο πιο πολλούς μπορούσε, ειδείς ότι δεν τον έπαιρνε άλλο, πέρασε στον επιλογο. Λήγε μέρες πριν γίνουν εκλογές, ο δικός μας έγινε καπνός. Βρήκε μια ξέμπαρκη, την τακίμιασε ν' αλλάξει το μενού και άλλαξαν λημέρι να ξεκοκαλίσουν τον κόπτο του.

Ρολό δούλευε το πρόβλημα του πελάτη και ο Μήτσος στα πάνω του. Ανέβηκε και το κύρος του. Είχε να λέει ο Φράγκας για την εργατικότητά του και τον κόσμο του κουβαλαύσε στο γραφείο του. Πουλούσε ελπίδες στα κορίδια, αλλά ο ίδιος είχε άλλη απόψη. Οποιος τρέφεται μ' ελπίδες πεθαίνει πεινασμένος και αυτός δεν έχει τέτοιο σκοπό. Αφού δάγκωσε όσο πιο πολλούς μπορούσε, ειδείς ότι δεν τον έπαιρνε άλλο, πέρασε στον επιλογο. Λήγε μέρες πριν γίνουν εκλογές, ο δικός μας έγινε καπνός. Βρήκε μια ξέμπαρκη, την τακίμιασε ν' αλλάξει το μενού και άλλαξαν λημέρι να ξεκοκαλίσουν τον κόπτο του.

Ελαχεί τούτες τις μέρες να έχει πάλι τραβήγματα με τη μπασκιναρία στην ψαρογαράρ ο Μάνθος ο χοντρός, λόγω άδειας. Τούτη τη φορά όμως δεν κώλωσε. Διακόσια καφετιά είχε ακουμπήσει για να πάρει μπροστά τη μηχανή και να την πάρει στο χέρι. Θα πήγαινε στο Φράγκα να μην ξανακάθεται στο σκαμνί. Τραβάει στο μογαζί του πολιτευτή και φώναζε το Μήτσο να μεσολαβήσει. Αφαντος ο τύπος. Δε βαριέσαι, λέει. Καλύτερα να πάω στο μεγάλο αφεντικό, να καθαρίσει στο πιτς φυτλί.

Υπόλιστη, χειραψία στον πολιτευτή και του χώνεται στα ίσια. Ξέρετε, κύριε βουλευτά, θα ζει την άδεια που μου υποσχέθηκε αμέσως, γιατί έχω κάτια καζίκια με την αστυνομία. Ξύνει το κεφάλι του ο εθνοσωτήρας, προσπαθεί να θυμηθεί, τίποτα. Δεν σας γνωρίζω, κύριε, κάποιο λάθος θα κάνετε, αλλά καθίστε να συζητήσουμε το πρόβλημά σας. Ταρακουνιέται ο Μάνθος, τον είχε ακούσει και στο τηλέφωνο να υπόσχεται, του βγαίνει πεζοδρομιακά. Ασ' τα σάπια και σε πλέρωσα. Διακόσια μου 'φοργες και τώρα κάνεις την τάπια; Πάει να διαμαρτυρηθεί ο πολιτευτής και το μαύρισμα έρχεται σύννεφο. Αυτή τη φορά δεν ήταν από ψήφους, αλλά από τις κατραπακές του Μάνθου. Τέζα ο εθνοπατέρας.

Εντάξει, μέχρι τώρα τα 'χωνε χοντρά ο ψαρέμπορας σε κάνα μπάτο,

επιπρέπει την επιρροή του στην γη της Καραχασάν ο Χατζημπράμ.

Με ευκαιρία το κακοστημένο πανηγυράκι που γίνεται αύριο ας θυμούμε ένα από τα πρώτα πονήματα της σπήλης, που δημοσιεύτηκε σε ένα από τα δοκιμαστικά φύλλα της «Κόντρα», πριν καμιά δεκαετία.

Ρέστος και ταπί ο Μήτσος σκεπτόταν πώς θα τη βγάλει. Τα άμυαλα τα κόκκαλα του 'θραν ανάποδα και το τσόλι δεν τα φέρνει κανονικά, ένεκα εισαγόμενο ανταγωνισμό. Τώρα στεγνός το γυρνά στη φιλοσοφία. Εκλογές έρχονται, από κάπου πρέπει να χαλβαδίσασ. Εντάξει, λιγότευχαν τα κορόδια, αλλά δεν μπορεί κάτι θα υπάρχει για μας. Ξηγίεται δανεικά κουστουμά, πατούμενο βουτηγμένο και παρουσιάζεται στον Φράγκα. Υποψήφιος εθνοσωτήρας ο λεγόμενος και χρόνια στο κουρμπέτι. Αυγάπτειο το βιος του από τότε που μπήκε στην πολιτική.

Τι μπορώ να κάνω για σένα, φίλε μου; πετάει

Η κάλπη έχει μια σχισμή για υποψήφιους και μη Εκλογές: τούρκα την τσαπτού

Ελαφρά(;) μετακίνηση του επίσημου πολιτικού (κοινοβουλευτικού και μη) χώρου προς τα δεξιά

«Οι εκλογές δεν αποτελούν καθοριστικό παράγοντα για την πορεία της αγοράς, η οποία εξαρτάται κυρίως από την ανάπτυξη και τις εξελίξεις στην οικονομία» (από την ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 09/09/07)

◆ Ωραίος ο Σαρκοζί: «καπιταλισμός χωρίς κερδοσκόπους» λαϊκότικο εφεύρημα

◆ Το κανάλι 1 (Das Erstes) είχε ένα αφιέρωμα στη δράση της RAF (10/09/07). Συμπέρασμα: δρυός πεσούστης...

◆ ΚΟΝΤΡΑ και στη Βουλγαρία: μόνο που αυτή είναι σκανδαλοθηρική.

◆ «Έτσι, οι κοινές θέσεις των κομμάτων... θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη βάση ενός κοινού προγράμματος σωτηρίας της χώρας» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 09/09/07).

◆ Ο οίκος πιστοληπτικής αξιολόγησης Moody's «μακροπρόθεσμα ανησυχεί από ενδεχόμενη απώλεια της ανταγωνιστικότητας λόγω της ταχείας αύξησης των ονομαστικών μισθών», Moody's blus...

◆ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 08/09/07: «Είναι βόλι και η ψήφος» (ο ένοπλος αγώνας, συνεχίζεται...).

◆ Και ο Μ. Μαθιουδάκης (πρ. πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ) φημίζει KKE (προχωρεί το κομπρεμί).

◆ Τι το θέλει κι αυτή η Παπαρήγα να κάνει αναφορές και να μιλάει για κριτήριο την τελευταία 20ετία; (Αν και αυτή παραπέμπει ευθέως στον «ιστορικό συμβιβασμό» της αριστεράς το '89 και «προετοιμάζει(;) τα «πτνεύματα» -μέλη του Περισσού και της KNE, ψηφοφόρους που δεν «συμφωνούν απαραίτητα με το KKE»- για νέες μεγάλες «υπεύθυνες θέσεις και έργων του Περισσού).

◆ Οταν ο Δ. Χατζησωκράτης μιλάει για «αυτοτικό KKE, στη γωνία, με τον εαυτό του, για τον εαυτό του», μήπως αντιπαραθέτει ταυτόχρονα το πόσο ανοιχτός σε πολιτικές συμμαχίες είναι ο ΣΥΝ; [Ετσι κι αλλιώς και πριν και μετά τη «μεταπλήσιση» η αριστερά απέδειξε ότι μπορεί να συνεργάζεται ανερυθρίαστα σε όλα τα επίπεδα (πολιτικό, συνδικαλιστικό, κυβερνητικό)]...

Όλος ο εκλογικός θίασος (μαζί...)

«ο νεαρός αυτός φέρεται ότι...» (από το ρεπορτάζ της ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ, 11/09/07, για τη διώξη της φοιτήτριας).

◆ Μπατσότερος των μπάτσων ο πρύτανης του ΑΠΘ.

◆ Για το ασφαλιστικό ενδιαφέρονται και οι βιομήχανοι τροφίμων (ΣΕΒΤ), όπως δηλώνει ο πρόεδρος τους και επικεφαλής της NESTLE Ελλάς, Ε Καλούσης.

◆ «Το ασφαλιστικό σύστημα αγνοεί την επελθούσα διάσπαση της αγοράς εργασίας» σαλπίζει ο κ. I. Κουκιάδης, καθηγητής Νομικής του ΑΠΘ.

◆ «Ταραξίες»: κλασική χουντοφασιστική ορολογία.

◆ Πάει η ΚΑΝ, πάει ο Μπουτάρης, πάει το ΔΗΚΚΙ (αλλά έχουν το ΠΑΜΕ, την ΠΑΣΥ, την ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, την KNE, την Πανσπουδαστική (No8) και «άλλες δημοκρατικές δυνάμεις»).

◆ Δεσμεύσεις για το ασφαλιστικό ζητάει η ΓΣΕΕ, δεσμεύσεις για υπουργείο Περιβάλλοντος οι οικολογικές οργανώσεις (γι' αυτούς υπουργεία, για μας δεσμά).

◆ Εις εκ των συλληφθέντων «τρομοκρατών» στη Γερμανία είναι συγγραφέας βιβλίου που σακεύει έντονη κριτική στις ιδιωτικοποιήσεις...

◆ Σε Ελλάδα και Τουρκία - δολοφόνος είναι η αστυνομία (δύο δολοφονημένοι Νιγηριανοί μετανάστες).

◆ «Άλλα ρωτούσαν οι δημοσιογράφοι, άλλα απαντούσαν οι αρχηγοί» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 07/09/07). «Ελληνες πολιτικοί είναι αρχήγοι» - στον κατά Χάρυ Κλυν Ζισκάρ Ντ' Εσταίν.

◆ Αφιερωμένο στην εκλογική φροντίδα της αριστεράς: «... και πάλι, και πάλι, με την κάλπη σφηνωμένη μέσα στο κεφάλι».

◆ Ψήφος μας η μολότωφ.

◆ Η εκκλησία δεν πολιτικολογεί. Απλώς υποδεικνύει τι να ψηφίσουν οι ψηφοφόροι (ΕΘΝΟΣ, 09/09/07, «Ευλογημένοι και «σταυρωμένοι»»).

◆ «Στο τέλος Αυγούστου τα έσοδα του προϋπολογισμού δεν επαρκούσαν για να καλύψουν τις υπερβάσεις των δαπανών» (ΕΘΝΟΣ, 09/09/07). Κάιεγετάι το μούνι μας...

◆ Δίκαιη (του θανατά...) η απόφαση του Αρείου Πάγου (v. 131/2007) για τα εργατικά αυτήματα. (Άδικα πήραν τα αναδρομικά τους οι δικαστές);.

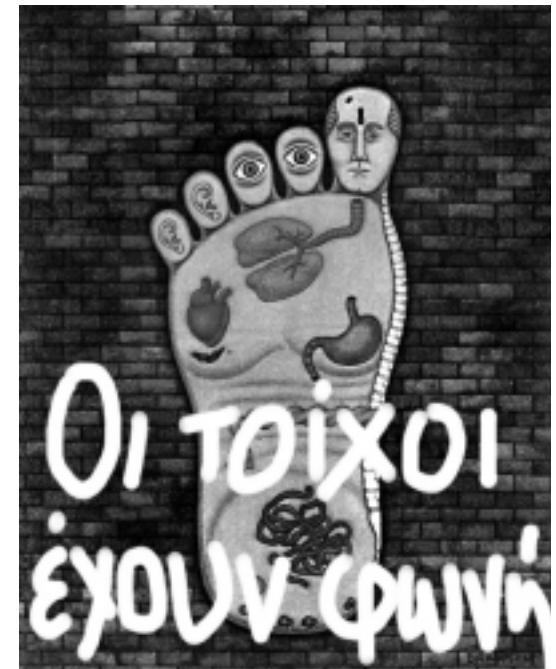
◆ Δυσαρεστημένοι οι μπάτσοι με το εκλογικό τους επίδομα (αύξηση από 750 σε 950 ευρώ). Τί λέτε ρε car-yol-ειδες; (αυτοκίνητο-δρόμος-ειδες). Ρίχνετε έγκλο, έγκνετε τα χρίδιασας και πληρωνόσαστε κι από πάνω φουκάλες!

◆ «Έχουμε εδώ μια παντοδυναμία των τηλεοπτικών επιχειρήσεων, που χρησιμοποιεί τα κόμματα ως κομπάρουσι». Δεν το λέμε εμείς αλλά ο ΑΓΓΕΛΟΦΟΡΟΣ, 09/09/07.

Βασιλης

Tamam

◆ Βουλευτικές Εκλογές - Κυριακή 16/09/07 - Ψηφίζεις, Αποφασίζεις (υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης)

Είχε δίκιο ο αρθρογράφος του «ΠΡΙΝ» που έγραψε ότι «δεν είναι τυχαία η προβολή της αποχής, του λευκού-άκυρου (που λευκαίνουν και δεν μαυρίζουν την κυριαρχη πολιτική)». Διότι, όταν η πραγματικότητα δεν είναι μαζί μας (μαζί του), αλίμονο στην προγματικότητα. Ο ίδιος και πολλοί σύντροφοί του πιστεύουν ακόμα, ότι η 11 Σεπτέμβρη (μέρες που είναι) είναι έργο της CIA. Μεγάλη σχολή το ΚΚΕ και η αστική δημοσιογραφία. Το μήγαμα είναι ριζοσπαστικό.

◆ Κι όμως υπάρχουν ευθύνες! Είναι ένοχοι. Στο βωμό της «ανάπτυξης» τους θυσιάζονται ανθρώποι και φύση (ΣΥ.ΠΙ.ΖΑ)

Τελικά, δεν είναι ουτοπία να ενωθεί ολόκληρη η αριστερά. Μπορεί να ενωθεί ο κοινοβουλευτισμός με την επαναστατική πάλη, η μεταρρύθμιση με την επανάσταση, ο Μαρξ με τον Οουεν, ο Λένιν με τον Κάουστοκ. Χειροπιαστό παράδειγμα το θέμα της ανάπτυξης. Ο ΣΥΝ, προγραμματικά, πολιτικά, με τα μπούνια που λένε, πιστεύει και προωθεί την ανάπτυξη στα πλαίσια του καπιταλισμού. Άλλες δυνάμεις του ΣΥ.ΠΙ.ΖΑ βγάζουν (έβγαζαν) σπυράκια ακούγοντας για ανάπτυξη. Το πρόβλημα λύθηκε εύκολα με τα εισαγωγικά και το... «τους». Μπήκαν εισαγωγικά στην ανάπτυξη και ακολούθησε το «τους». Η ανάπτυξη έγινε... «ανάπτυξη» τους. Τώρα πια με σημουριά μπορούμε να πούμε ότι μπορεί να ενωθεί ολόκληρη η αριστερά. Αρκεί να γίνει... «αριστερά».

◆ Τα τσιμέντα και τα κέρδη δικά τους, οι νεκροί δικοί μας, Σβήστε τους (ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.)

Δεύτερο βραβείο πιο απολίτικης αφίσας. Ο χώρος της κοινοβουλευτικής αριστεράς έχει φαντασία. Σιγά που δεν θα ανέβαινε το ΣΕΚ στο βάθρο.

◆ Δημοσθένης 310 π.χ. - Δημοσθένης B! 2006 μ.χ. Ο Οικολόγος Ρομπέν των Δασών. Στις εκλογές με πένθος στηρίζω Δημοσθένη Βεργή για να ξαναπρασίνει η Ελλάδα.

◆ Παλαιότερη Αντίσταση στους φασιστικούς εμπρησμούς. ΣΥΝ, ψευτοΚΚΕ, ΛΑΟΣ, Παπανδρέου αξιοποιούν τους δολοφονικούς εμπρησμούς για φασιστική εκτροπή και παραγωγικό σαμποτάζ. Ο Καραμανής υπονομεύει το κόμμα του για λογαριασμό τους. Κύριος πολιτικός ύποπτος ο ρώσικος σοσιαλιμπεριαλισμός (ΟΑΚΚΕ)

Το πιο ισχυρό δίπολο-δίδυμο των εκλογών. Ο κάθε πόλος δύο (τουλάχιστον) κατηγορίες μόνος του. Τέτοια δίπολα είναι αντάξια του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Τέτοια δίπολα μπορούν να βάλουν φρένο στην τάση προς την αποχή. Εχω χάσει τον ύπνο μου. Δεν ξέρω τι να αποφασίσω. Τι να ψηφίσω. Άλλα, χαλάλι τους. Εγινα ενεργός πολίτης. Ξαναβρήκα τη δύναμη μου.

Τρελαίνεσαι όταν διοβάζεις τις εκθέσεις του Τμήματος Μετοποιητικών Επιχειρήσεων και Επαγγελμάτων της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης για τον έλεγχο ασφαλείας λειτουργίας δύο βιομηχανικών εγκαταστάσεων επικίνδυνων ουσιών, που βρίσκονται μέσα ή δίπλα σε κατοικημένες περιοχές. Τα συμπεράσματα μιλούν από μόνα τους, αλλά ας κάνουμε ένα μικρό σχολιασμό για την έλεγχη συστήματος διαχείρισης ασφαλείας στην πρώτη εγκατάσταση. Σημειώνουμε ότι το σύστημα διαχείρισης ασφαλείας αποτελεί το κυριότερο συστατικό μιας πολιτικής πρόληψης βιομηχανικών αυτοχημάτων μεγάλης κλίμακας (εγκλημάτων και όχι αυτοχημάτων), σύμφωνα με το Παράρτημα III της τελευταίας Υπουργικής Απόφασης (12044/613) «Περί καθορισμού μέτρων και όρων για την αντιμετώπιση κινδύνων κ.λπ...».

Ενα σύστημα διαχείρισης ασφαλείας σημαίνει καταρχάς μια περιγραφή των ρόλων και των αρμοδιοτήτων του προσωπικού που συμμετέχει στη διαχείριση των μεγάλων κινδύνων σ' όλα τα

Παρατηρήσεις-σχόλια-συμπεράσματα για την εγκατάσταση της επιχείρησης ΠΡΙΜΑΓΚΑΖ ΑΒΕΕ που ασχολείται με την αποθήκευση, εμφιάλωση και διακίνηση υγραερίου και εμπορικού προπανίου, που βρίσκεται στο Ν. Κορδελί Θεσσαλονίκης:

- 1) Δεν υπάρχει σύστημα διαχείρισης ασφαλείας.
- 2) Δεν υπάρχει σύστημα αδειών εργασίας.
- 3) Δεν υπάρχει τεχνικός ασφαλείας.

4) Να ελεγχθούν τα μέσα απομικής προστασίας (κράνη, γάντια, στολές πυρόσβεστης κ.λπ.), όσον αφορά την καταλληλότητά τους για την εργασία για την οποία προρίζονται, την ημερομηνία λήξης τους και την πιοτοποίησή τους κατά CE. Η μία φιάλη της αναπνευστικής συσκευής πρέπει να πληρωθεί με οξυγόνο.

5) Κατά τον έλεγχο του πυροσβεστικού δικτύου διαπιστώθηκε ότι η ψύξη των δεξαμενών δεν ήταν ικανοποιητική, λόγω του ότι η πίεση του μόνιμου πυροσβεστικού δικτύου δεν ήταν η απαιτούμενη. Επίσης ορισμένες κεφαλές καταιωνισμού ήταν βουλαμένες.

6) Να προγραμματιστεί άσκηση ετοιμότητας με την πυροσβεστική μέσα στο 2007.

Παρατηρήσεις-σχόλια-συμπεράσματα για την εγκατάσταση της επιχείρησης ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΛΕ ΜΟΝΑΔΑ ΠΟΛΥΠΡΟΤΥΛΕΝΙΟΥ που βρίσκεται στην Ιωνία Θεσσαλονίκης στο χώρο των ΕΛΠΕ:

1) Το τεκμηριωμένο (γραπτό) σύστημα ασφαλείας του συγκροτήματος, που περιλαμβάνει και το εργοστάσιο PPF αποτελείται από μια σειρά εγχειρίδιων, σχεδίων και μελετών. Ωστόσο στη Μελέτη Ασφαλείας δεν περιγράφεται με σαφήνεια η δομή του τεκμηριωμένου συστήματος, τα συστατικά του (σχέδια, εγχειρίδια), η σχέση που τα διέπει, καθώς και το επίπεδο χειρισμού στο οποίο αντιστοιχεί το καθένα.

2) Κατά την αναθέωρηση της Μελέτης Ασφαλείας θα πρέπει να υποβληθούν οι νέες τροποποιημένες εκδόσεις των εγχειρίδιων, καθώς και αντίγραφο του σχεδίου BAMΕ.

διορθωτικές ενέργειες.

Τι γίνεται με όλες αυτές τις εξαιρετικά αναγκαίες ενέργειες που περιλαμβάνονται στο σύστημα διαχείρισης ασφαλείας; Διερωτώμαστε πως τα καταφέρνει η εγκατάσταση και δεν εγκρίνονται. Αυτό κι αν είναι ένα εξαιρετικά τυχαίο γεγονός.

Μετά απ' αυτά, είναι απορίας άξιο πώς χορηγήθηκε η άδεια λειτουργίας και γιατί επιτρέπεται η συνέχιση της λειτουργίας τέτοιων εγκαταστάσεων. Εγινε αξιολόγηση των μελετών ασφαλείας; Στο άρθρο 8 της Υπουργικής Απόφασης αναφέρεται συγκεκριμένα: «Πριν ο ασκών την εκμετάλλευση αρχίσει την κατασκευή ή την εκμετάλλευση... η αδειοδοτούσα αρχή μέσα σε εύλογο χρόνο από την παραλαβή των γνωμοδοτήσεων των συναρμόδιων υπουργείων και πριν την οριστική κατοχώρησή της

– ανακοινώνει στον ασκούντα την εκμετάλλευση τα συμπεράσματά της με βάση τις γνωμοδοτήσεις που της έχουν αποσταλεί από την εξέταση της μελέτης ασφαλείας, αφού ζητήσει ενδεχομένων συμπληρωματικά στοιχεία.

– απαγορεύει την έναρξη

Η αριθμητική της παρακμής

Από τους καλύτερους μαθηματικούς που έχουμε στην Ελλάδα είναι ο καθηγητής του ΕΜΠ Βένιος Αγγελόπουλος, επομένως πρέπει να δώσουμε βάση στη μαθηματική προσέγγιση του εκλογικού προβλήματος που έκανε στην «Εποχή» της περασμένης Κυριακής:

«Αν το πρώτο κόμμα πάρει κάτω από 42,7.(1-x)%, όπου x το ποσοστό των κομμάτων εκτός βουλής, αυτοδυναμία δεν υπάρχει. Που σημαίνει, πως αν τα εκτός βουλής κόμματα πάρουν συνολικά 4% η αυτοδυναμία χρειάζεται 41%, ενώ αν πάρουν 6,5% (πιθανό ποσοστό τετρακομματικής βουλής) αρκεί το 39,9%. Το ποσοστό τους (και το από πού προέρχονται οι ψήφοι τους) επηρεάζει, λίγο αλλά αποφασιστικά, το τελικό αποτέλεσμα».

Σε κάποιους, βέβαια, δεν άρεσε καθόλου αυτή η πρόσεγγιση. Αναφερόμαστε στο ΜΕΡΑ (ή, για να ακριβολογούμε, στο ΝΑΡ), που από τις σπλές του «Πριν» προχώρησε σε μια χαζή λαθροχειρία, προκειμένου να σπρίζει έναν ωμό εκβιασμό. Εγραψε, ότι με τον ισχύοντα εκλογικό νόμο η αποχή, το άκυρο και το λευκό στηρίζουν το πρώτο κόμμα, δηλαδή τη ΝΔ. Είχαμε την ευκαιρία (στο ZOOM του περασμένου φύλλου) να αποκαλύψουμε αυτή τη λαθροχειρία, σημειώνοντας ότι αν ακολουθήσουμε την αριθμητική λογική (πρόκειται για τη λογική της «χαμένης» και της «χρήσιμης» ψήφου), τότε οι ψήφοι στα κόμματα που δεν υπάρχει περίπτωση να σπάσουν το όριο του 3% και να εκλέξουν βουλευτή είναι αυτές που ενισχύουν την αυτοδυναμία του πρώτου κόμματος. Ο Β. Αγγελόπουλος ήρθε να μας δώσει το μαθηματικό τύπο (προσεγγιστικό ασφαλώς) που επιβεβαιώνει αυτό που γράψαμε.

Ο ίδιος δεν διστάζει να ακολουθήσει με συνέπεια (και η ρεφορμιστική αντίληψη μπορεί να είναι συνεπής) τη μαθηματική λογική, γράφοντας: «Για την ενίσχυση της κοινωνικής αντιπολίτευσης μετά τις εκλογές προτιμώ μια μη μονοκομματική κυβέρνηση, κι αυτό θα βαρύνει στην ψήφο μου. Θα ψηφίσω λοιπόν κοινοβουλευτικό κόμμα, διότι έτσι η ψήφος μου μειώνει το ποσοστό του πρώτου κόμματος δυόμισι φορές παραπάνω απότι αν ψήφιζα λευκό ή εξωκοινοβουλευτικό κόμμα (όπως πολλές φορές έχω κάνει). Μένει να δούμε ποιο. Με το ίδιο σκεπτικό, θα ψηφίσω ΣΥΡΙΖΑ» (και εξηγεί για ποιο λόγο).

Γιατί είναι ρεφορμιστική αυτή η λογική; Γιατί απλούστατα συναρτά (αν και η συνάρτηση γίνεται με το καθαρά υποκειμενικό κριτήριο του «προτιμώ», το οποίο μάλιστα δεν αιτιολογείται) την ενίσχυση της κοινωνικής αντιπολίτευσης με την ύπαρξη μιας μη μονοκομματικής κυβέρνησης. Ποια θα είναι αυτή; Αγνωστο. Για ποιο λόγο μια μη μονοκομματική κυβέρνηση θα υποβούθησε την άνοδο των κοινωνικών αντιστάσεων; Επειδή θα είναι λιγότερο επιθετική ή επειδή θα είναι λιγότερο κατασταλτική; Και γιατί αυτή η προσέγγιση δεν θα έπρεπε να ισχύει το 2004, το 2000 και πάει λέγοντας; Μάλλον πολιτική μανούβρα υποκρύπτει ο διαχωρισμός των φετινών εκλογών από προηγούμενες.

Πέρα από τα προαναφερθέντα, όμως, και πάνω από όλα, υποδιλώνει πολιτική παρακμή (όταν αναφερόμαστε σε χώρους ή πρόσωπα με αντικατιταλιστικό προσανατολισμό) η αριθμητική προσέγγιση, η στηριγμένη σε εκλογικούς νόμους που παραβιάζουν κι αυτή ακόμα την ισότητα της ψήφου. Υποδιλώνει υποταγή στο θεσμικό παιχνίδι των αστών.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - Αιγαλεο

